

*Конкурентоспроможний бізнес
– заможна країна*

МАНІФЕСТ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

УКРАЇНА
2011

Макроекономічна нестабільність, неефективна регуляторна й податкова системи, високий рівень корупції, нерозвиненість механізмів державно-приватного партнерства, відсутність ефективних механізмів залучення інвестицій і захисту прав інвесторів – це ті головні причини, які відповідають на питання чому Україна знаходиться на старті в той час, як інші країни посідають чільне місце в сучасній глобальній економіці.

Роботодавці більше не можуть бути пасивними спостерігачами того, як погіршується добробут України. Ми маємо відповідати перед суспільством на рівні наших соціальних партнерів – уряду та профспілок. Проте, ми вважаємо відповідальність бізнесу значно більшою, тому що саме бізнес є рушійною силою будь-якого цивілізованого суспільства.

Потенціал української економіки після 19 років незалежності на жаль ще й досі залишається нереалізованим. Про це свідчать результати двох впливових міжнародних досліджень – Світового банку «Ведення бізнесу – 2010» і «Рейтинг глобальної конкурентоспроможності» Всесвітнього економічного форуму. Так, за простотою ведення бізнесу Україна у 2010 році посіла 145 місце зі 183 країн світу, а за індексом Глобальної конкурентоспроможності - 89 місце серед 139 країн.

Прикро визнавати, але Україна зразку 2011 року значно поступається за конкурентоспроможністю таким країнам, як Естонія, Чехія, Польща, Литва, Азербайджан, Словацька Республіка, Російська Федерація та Казахстан, хоча майже два десятиріччя тому, одразу ж після розпаду СРСР перелічені держави знаходилися з Україною майже в одній відправній точці.

Всі ці причини спонукають нас поставити перед собою та своїми соціальними партнерами амбітну ціль – до 2020 року Україна має увійти до 50-ти найбільш конкурентоспроможних країн світу. Для цього

стратегічними напрямками зусиль всіх роботодавців протягом 2011-2020 рр. мають стати:

- створення базових передумов економічного зростання через стабілізацію державних фінансів і створення стійкої фінансової системи, утримання низького рівня інфляції;
- формування режиму максимального сприяння бізнесу шляхом зменшення втручання держави в економіку, зниження адміністративних бар'єрів для його розвитку, модернізації податкової системи і поглиблення міжнародної економічної інтеграції України;
- модернізація інфраструктури і базових секторів економіки шляхом сприяння в усуненні усталених структурних проблем в енергетичній, вугільній, нафтогазовій галузі і житлово-комунальному господарстві, а також в транспортній інфраструктурі і ринку землі;
- збереження і розвиток людського та соціального капіталу шляхом підвищення ефективності та стабільності соціального захисту, поліпшення якості та доступності освіти і медичного обслуговування;
- підвищення ефективності державного управління шляхом реформування державної служби і виконавчої влади;
- поліпшення бізнес-клімату й створення сприятливих умов для надходження інвестицій і забезпечення прискореного економічного зростання;
- запровадження інноваційної моделі розвитку економіки України.

Минув рік відтоді, як 24 листопада 2010 року, на VII з'їзді Федерації роботодавців України був презентований концептуальний стратегічний документ – проект Маніфесту роботодавців України. З останньою крапкою в Маніфесті ми не ставили крапку в дискусії щодо майбутнього України. Ми запросили всіх, хто прагне залишити нащадкам розвинену й процвітаючу країну, надати свої пропозиції до тексту цього документу. На півроку під егідою Федерації роботодавців України був відкритий національний дискусійний майданчик під

назвою „**Конкурентоспроможний бізнес – заможна країна**”.

Приємно відзначити, що більшість з вимог до реформ, задекларованих роботодавцями у Маніфесті ще в листопаді 2010 року знайшли своє здійснення у нормативно-правових актах, що розроблялись та приймались протягом 2011 року. Це свідчить про вірно прогнозовану роботодавцями діяльність на перспективу, про усвідомлення владою важливості практичної реалізації запропонованих нами реформ.

Українські роботодавці глибоко переконані, нашої країні під силу стати сучасною, демократичною та заможною державою. Перед нами довгий та складний шлях. Він не кожному під силу, але він під силу єдиній українській нації, яка згуртувалася навколо єдино можливої для нас національної ідеї – зростання добробуту країни, родини та кожного окремого громадянина. Сьогодні ми разом будемо майбутнє для наших нащадків, і впевнені, якщо ми все зробимо правильно, вони будуть пишатися нами, а слово „Україна” стане синонімом успіху та добробуту.

Сподіваємось, саме ідеї роботодавців щодо побудови сучасної конкурентоспроможної української економіки об'єднають нарешті українців в велику націю, яку поважатимуть в світі, як приклад послідовного й рішучого прагнення до прогресу, процвітання й добробуту кожного громадянина.

Користуюся нагодою, щоб засвідчити свої запевнення у високій повазі!

**Голова Ради Федерації
роботодавців України**

Д.М. Олійник

Зміст

1. Динаміка добробуту України протягом 1991-2009 рр. за методом Garminder World. Порівняння України з Польщею, Бразилією та Південною Кореєю

2. Свобода ведення бізнесу – основний принцип створення конкурентоспроможної економіки

2.1 Дерегуляція підприємницької діяльності

2.2 Зниження податкового навантаження на бізнес

2.3 Зниження рівня корупції

3. Інновації – рушійна сила конкурентоспроможності

3.1 Створення конкурентоспроможної системи генерування знань

3.2 Формування інноваційної інфраструктури та системи трансферу технологій

3.3 Розвиток системи управління інтелектуальною власністю

3.4 Стимулювання попиту на інновації

3.5 Інтеграція науково-технічного потенціалу України в світове господарство

4. Капіталізація робочої сили – основа успішності бізнесу

4.1 Створення конкурентоспроможної освіти

4.2 Створення ефективної системи охорони здоров'я

4.3 Створення стимулюючої та справедливої системи соціального захисту

4.4 Реформування системи трудових відносин

5. Україна - 2020 року (50-те місце в рейтингу GCI)

5.1 Прогнозні показники економічного розвитку України на період до 2020 року

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

ДИНАМІКА
ДОБРОБУТУ УКРАЇНИ
ПРОТЯГОМ 1991-2009 рр.
ЗА МЕТОДОМ
GARMINDER WORLD.
ПОРІВНЯННЯ УКРАЇНИ
З ПОЛЬЩЕЮ, БРАЗИЛІЄЮ
ТА
ПІВДЕННОЮ КОРЕЄЮ

1

РОЗДІЛ

1. Динаміка добробуту України протягом 1991-2009 рр. за методом Garminder World. Порівняння України з Польщею, Бразилією та Південною Кореєю

На шляху до високого рівня добробуту Україна має гідно відповісти на низку внутрішніх та зовнішніх викликів. Серед **внутрішніх викликів** основними є:

- політична нестабільність;
- відсутність єдиного бачення політичними елітами стратегічних напрямків соціально-економічного розвитку України;
- відсутність політичної волі, послідовності та завершеності реформ;
- значно занижена вартість робочої сили;
- слабкість внутрішнього конкурентного середовища;
- суперечливість національного законодавства;
- високий рівень корупції;
- неефективна судова система;
- низький рівень капіталізації фінансових установ;
- високий рівень тінізації економіки;
- застарілість виробничої інфраструктури;
- низький рівень енергетичної безпеки.

Серед **зовнішніх викликів** основними є:

- посилення процесів глобалізації світової економіки;
- зростання темпів міграції робочої сили;
- зростання цін на енергоносії;
- невизначеність геополітичного статусу;
- відсутність чіткої стратегії щодо позиції України в світовій системі розподілу праці;
- нестабільність світової фінансової системи;
- посилення інтеграційних процесів в світі;
- стрімка інформатизація світової економіки.

Як оцінити ефективність протистояння будь-якої країни внутрішнім та зовнішнім викликам?

На думку авторитетних міжнародних експертів, в кінцевому рахунку зазначена ефективність вимірюється добробутом країни. Останній досить наглядно можна зобразити в системі координат „середня тривалість життя – частка ВВП на душу населення“. Саме такий підхід для оцінки розвитку країн світу запропонувала дослідницька інституція – Фонд Гепмайндер (Garminder Found), заснований відомим шведським вченим Хансом Рослінгом. В 2009 році Garminder Found (www.garminder.org) оприлюднив

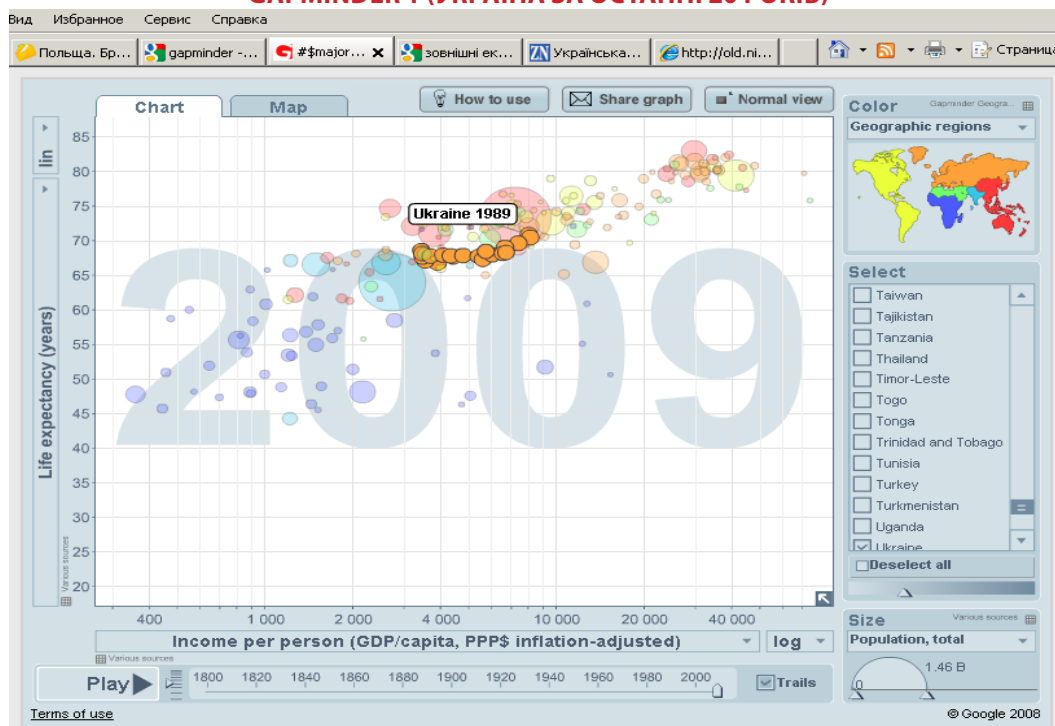
РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

результати дослідження соціально-економічного розвитку людства протягом 1800–2009 років, яке отримало назву Garminder World. Візуально дослідження представляє собою комп'ютерну програму, за допомогою якої можна наглядно простежити за прогресом кожної окремої країни, а також порівняти прогрес декількох країн одночасно.

Користуючись зазначеною програмою, пропонується оцінити наскільки змінився добробут України протягом 18 років незалежності (1991-2009рр.). Отже, станом на кінець 1991 року середня тривалість життя в Україні становила 69,6 років, а на кожну людину припадало 7401 дол. США валового внутрішнього продукту. Після 18 досить бурхливих років незалежності, станом на кінець 2009 року маємо відповідно – 68,5 років й 5731 дол. США. Тобто, соціально-економічні реформи, які відбувались в нашій державі протягом майже двох десятиріч призвели до скорочення середньої тривалості життя громадян на 1,1 року та зменшення середнього доходу на душу населення на 1670 дол. США.

GARMINDER 1 (УКРАЇНА ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

Про що ж свідчить такий результат?

Якщо подивитись на рух України в соціально-економічній площині Garminder World стає зрозумілим, що незважаючи на численні кількісні та якісні зміни, які відбулись в Україні з моменту набуття нею незалежності, в глобальному вимірі, вимірі рівня добробуту

країни, ми коливались між прогресом та регресом і врешті решт відкотились назад, у порівнянні з 1991 роком.

Як оцінити такий результат України? Трагедія? Випадковість? Закономірність? А може таку невтішну динаміку списати на наслідки двох світових фінансово-економічних криз 1998 року та 2008-2009 рр.?

Для відповіді на ці питання поглянемо на розвиток України у порівнянні з країнами, які в момент створення нашої незалежної держави знаходились з нами майже на одному рівні соціально-економічного розвитку, або навіть відставали.

Першою розглянемо результати розвитку нашого найближчого сусіда – **Польщі**.

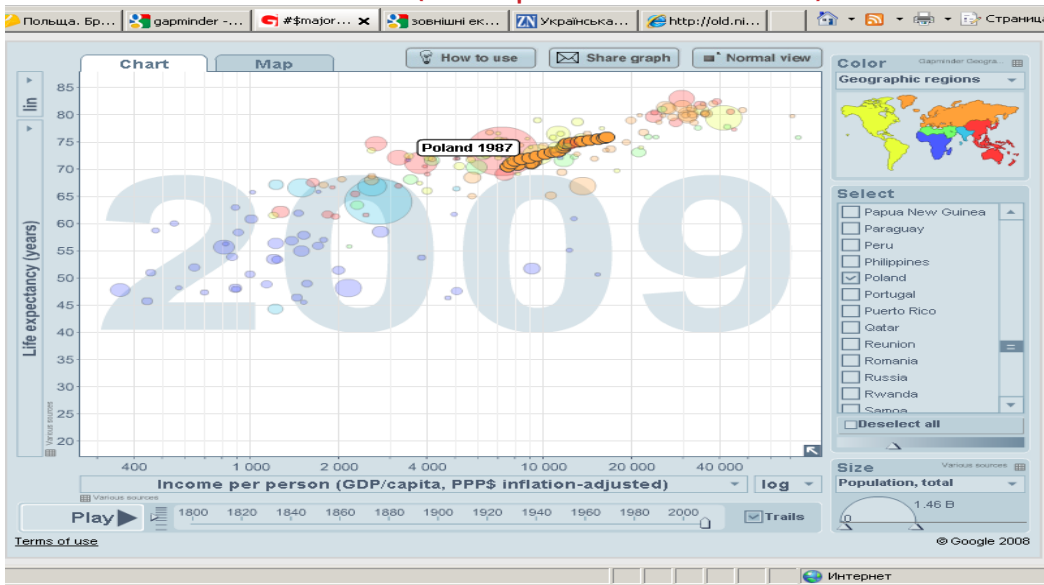
Станом на кінець 1991 року середня тривалість життя в Польщі становила 70,5 років (в Україні відповідно – 69,6), а показник доходу на душу населення – 7572 дол. США (в Україні відповідно – 7401). Тобто, обидві країни знаходилися практично в одній відправній точці. Станом на кінець 2009 року зазначені показники Польщі становили відповідно: 75,8 років та 16466 дол. США (Україна: 68,5 років та 5731 дол. США). Таким чином, в той час, як в Україні протягом 18 років знизилися, як тривалість життя так і дохід на душу населення, в Польщі тривалість середня тривалість життя зросла на 5,3 роки, а дохід на душу населення – на 8894 дол. США (або майже в 2,2 рази !!!). І все це незважаючи на дві глобальні економічні кризи. Польська нація всього за два десятиріччя стала значно здоровішою й більш як у 2 рази багатшою. Сухі статистичні дані наглядно підтверджуються порівняльною динамікою соціально-економічного розвитку країн-сусідів на програмі Gapminder World.

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

GAPMINDER 3 (ПОЛЬЩА ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

В чому ж причини такого успіху Польщі?

Сучасна історія свідчить, що ніякого секретного польського складника не існує. Головне – політична воля щодо проголошення, послідовності та довершеності реформ, а також настрої всієї нації жити довше й багатше.

У вересні 1989 року Експертна комісія під головуванням Лешека Бальцеровича, провідного польського економіста, міністра фінансів і заступника прем'єр-міністра Польщі, підготувала план широкомасштабних реформ, які повинні були сприяти швидкому перетворенню економіки Польщі від застарілої та неефективної системи централізованого планування до капіталізму.

В 1990 році в Польщі почалась реалізація пакету радикальних економічних реформ, який отримав назву „шокової терапії”. Принципи реформ полягали у наступному:

1. *Різде скорочення обсягів грошової емісії, введення високих процентних ставок на кредити, а також різке скорочення обсягів пільгових кредитів.*

2. *Ліквідація дефіциту державного бюджету за рахунок скорочення обсягів дотацій на продукти харчування, сировину, засоби виробництва, енергоносії, а також відміна більшості податкових пільг та звільнень від сплати податків.*

3. *Лібералізація 90% цін та їх підвищення, що залишились під адміністративним контролем (енергоносії, транспортні тарифи, квартплата та ліки).*

4. *Запровадження часткової конвертованості польської національної валюти – злогого – за рахунок значної девальвації, уніфікації курсу на всіх ринках, а також лібералізації зовнішньої торгівлі.*

5. *Запровадження жорсткої політики зростання доходів, за рахунок: ліквідації загальної повної індексації заробітної плати, встановлення високої ставки прогресивного податку на зростання заробітної плати на підприємствах, обмеження на збільшення фонду заробітної плати по відношенню до зростання цін з використанням корегуючого коефіцієнту, а також запровадження спеціального зрівняльного податку на зарплату, що перевищує середню в 1,4 рази.*

В рамках реформ „шокової терапії” в Польщі були ухвалені такі закони:

- **Закон про фінансову економію в державних компаніях**, що дозволило державним підприємствам оголошувати банкрутство. Таким чином, було покладено край фікції, завдяки якій могло існувати підприємство, навіть за відсутності ефективності та підзвітності.

- **Закон про банківську діяльність**, який заборонив Національному центральному банку фінансувати дефіцит державного бюджету і заборонив випуск нової валюти.

- **Закон про кредити**, який відмінив пільгове кредитування державних компаній і прив’язав проценти до інфляції.

- **Закон про оподаткування надмірного підвищення заробітної плати**, ввів податкові обмеження на зростання заробітної плати в державних компаніях, для обмеження гіперінфляції.

- **Закон про нові правила оподаткування**, запровадив однакові правила оподаткування для всіх компаній і скасував спеціальні податки, які раніше були застосовані до приватних компаній за допомогою прийняття адміністративних рішень.

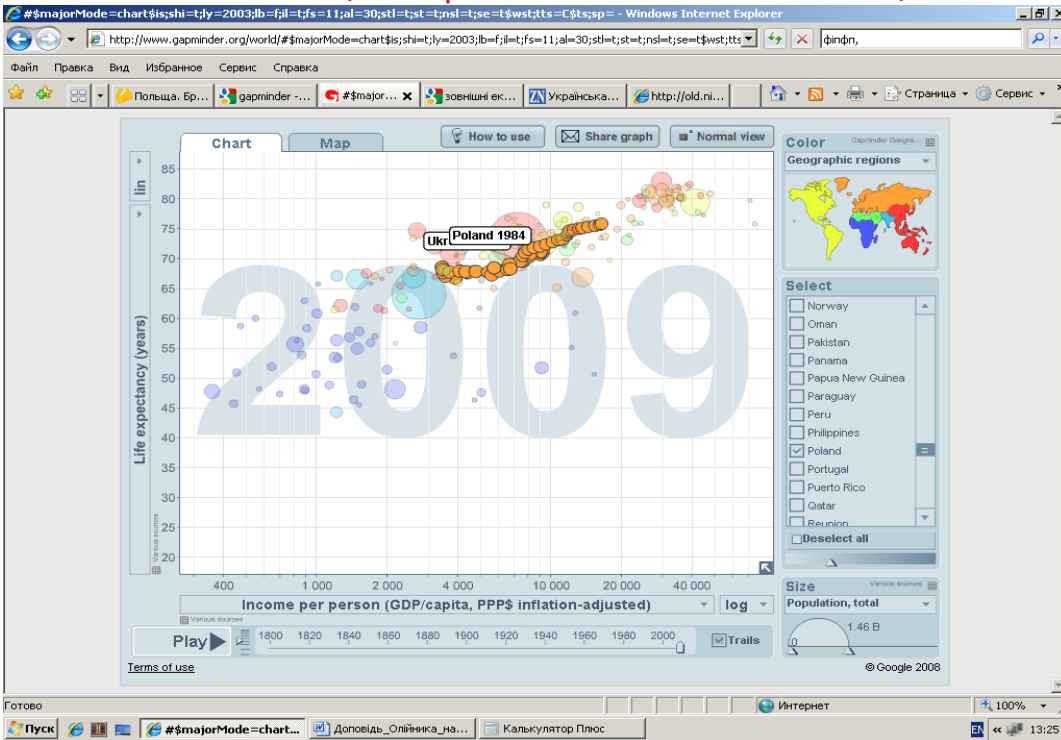
- **Закон про господарську діяльність іноземних інвесторів**, що дозволив іноземним компаніям і приватним особам інвестувати в Польську економіку і експортувати свій прибуток за кордон.

- **Закон про іноземні валюти**, впровадив внутрішню конвертованість злогого і скасував державну монополію на міжнародну торгівлю.

- **Закон з митного права**, впровадив єдині ставки мита для всіх компаній.

Польський досвід доводить, що в разі згоди національних еліт щодо стратегічного курсу розвитку країни, а також щодо заборони вирішувати проблеми економіки за рахунок збільшення обсягів грошової емісії та зростання бюджетних витрат можливо провести соціально-економічні реформи, які закладуть фундамент для майбутнього сталого економічного зростання.

GARMINDER 4 (ПОЛЬЩА ТА УКРАЇНИ ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

Другий показовий приклад – **Бразилія.**

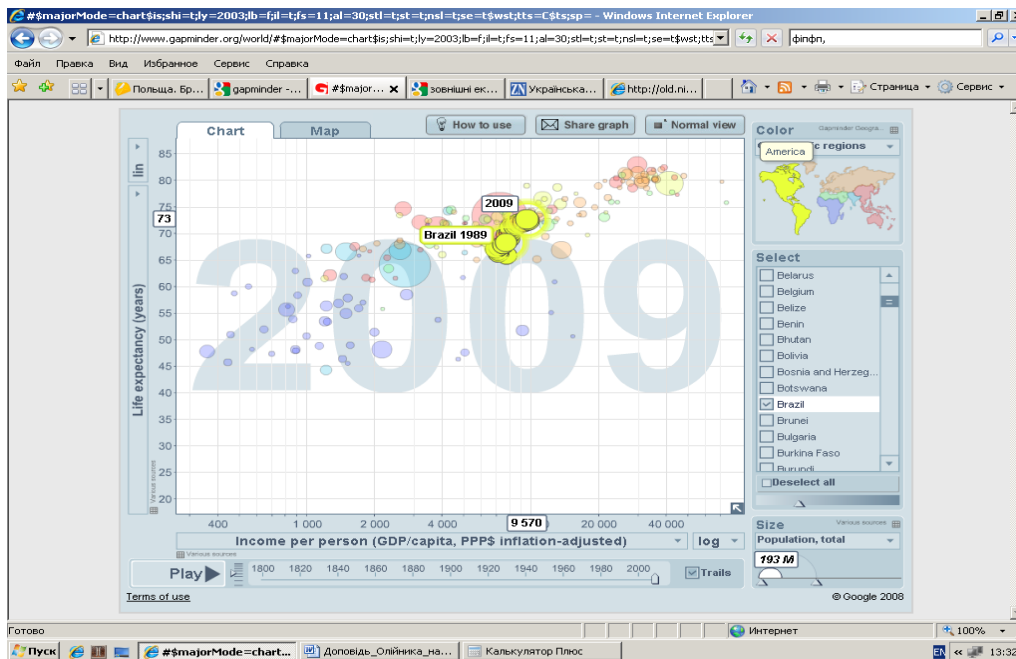
Наприкінці 1991 року Бразилія відставала від України за загальним рівнем добробуту. Середня тривалість життя громадян становила 66,7 років (в Україні – 69,6), а середній дохід на душу населення – 7098 дол. США (в Україні – 7401). Після 18 досить складних для країни років, коли Бразилія зазнала кількох економічних та політичних криз, зазначені показники країни становили відповідно – 72,9 років та 9570 дол. США (в Україні відповідно – 68,5 років та 5731 дол. США). Тобто, маючи гірші стартові умови, всього за два десятиріччя Бразилія досягла підвищення середньої тривалості життя на 6,2 роки (!) та майже на 40% збільшила добробут громадян. Сьогодні середній дохід на душу населення в Бразилії в 1,7 разів більший ніж в Україні. Порівняльна динаміка розвитку більш наглядно виглядає в програмі Garminder World.

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

GARMINDER 5 (БРАЗИЛІЯ ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Що дозволило Бразилії досягти економічного та соціального прогресу, випередивши в 2009 році Україну за рівнем добробуту? Для відповіді на це питання звернемося до історії.

В кінці 80-х, на початку 90-х, високий рівень інфляції підкосив економічну активність та інвестиції. Весною 1994 року був введений так званий **Реальний План** (від назви грошової одиниці - реал), метою якого було збити зростаючу інфляцію методом штучної підтримки валютного курсу, прив'язавши його до долару США. Ріст інфляції вдалося призупинити до показника, що не перевищує 10% на рік, однак ціни на товари, вироблені в Бразилії, перевищили аналогічні товари імпортного виробництва. Тим не менш, вдалося уникнути дефіциту іноземної валюти, так як інтерес фінансового суспільства до Бразилії відновився після стабілізації показників інфляції. Ризик інвестицій, однак, виріс після фінансової кризи в Азії 1997 року та серпневого обвалу 1998 року в Росії. Після введення програми врегулювання податків і прийняття обов'язків на проведення конструктивних реформ, Бразилія отримала в листопаді 1998 року 41,5 млрд. доларів США в рамках програми МВФ з міжнародної підтримки. В січні 1999 року Центральний Банк Бразилії проголосив про зупинення політики корекції національної валюти до долару США.

Ключові реформи Бразилії:

1. Зниження на початку 90-х років податків на імпорт та скасування всіх нетарифних бар'єрів. В результаті вже в 2000 році обсяг зовнішньої торгівлі Бразилії виріс вдвічі.

2. Проведення масштабної приватизації. Дохід від приватизації за підсумками 1991–2000 рр. становив більш як 100 млрд. дол. США, ці кошти допомогли збалансувати державний бюджет Бразилії.

3. Проведення послідовної політики стабілізації фінансової системи, в т.ч. плану „Реал” та програми реструктуризації банківської системи. Зазначені заходи призвели до зниження інфляції в Бразилії з 916% на рік в 1994 році до 1,7% в 1998 році.

4. Прийняття програми податкового розрахунку через тимчасове підвищення податків, зниження рівня державних видатків та прийняття Закону „Про податкову відповідальність”, яким встановлюються ставки податків та межі видатків на персонал для всіх суб'єктів федерації.

5. Прийняття в 1999 році плану „Вперед, Бразилія” – проекту бюджету на інвестиції на 4 роки. План складався з 365 законопроектів над якими працювали 200 провідних експертів за підтримки міжнародних консалтингових фірм. Головна новела плану – абсолютно нова концепція стратегічного планування державних доходів та видатків. Інша сильна сторона плану – прив'язка до партнерства з приватним сектором.

Крім того, в Бразилії відбулись такі важливі реформи, як:

- Прийняття **Закону про фінансову відповідальність**, який мав і політичні наслідки – зміцнення та оздоровлення федерації. Закон обмежив, зокрема, накопичення нових витратних обов'язків в останній рік перед виборами і забезпечив фінансову стабільність після 2000 року.

- Реформування **пенсійної системи** шляхом запровадження системи персоніфікованих умовно-накопичувальних рахунків та надання громадянам можливості вибирати час виходу на пенсію.

- Запровадження **операційної незалежності Центрального банку** та забезпечення максимальної прозорості прийняття рішень.

- Проведення **санації та приватизації банків**, які належать урядам штатів.

- Прийняття **законодавства про концесії**.

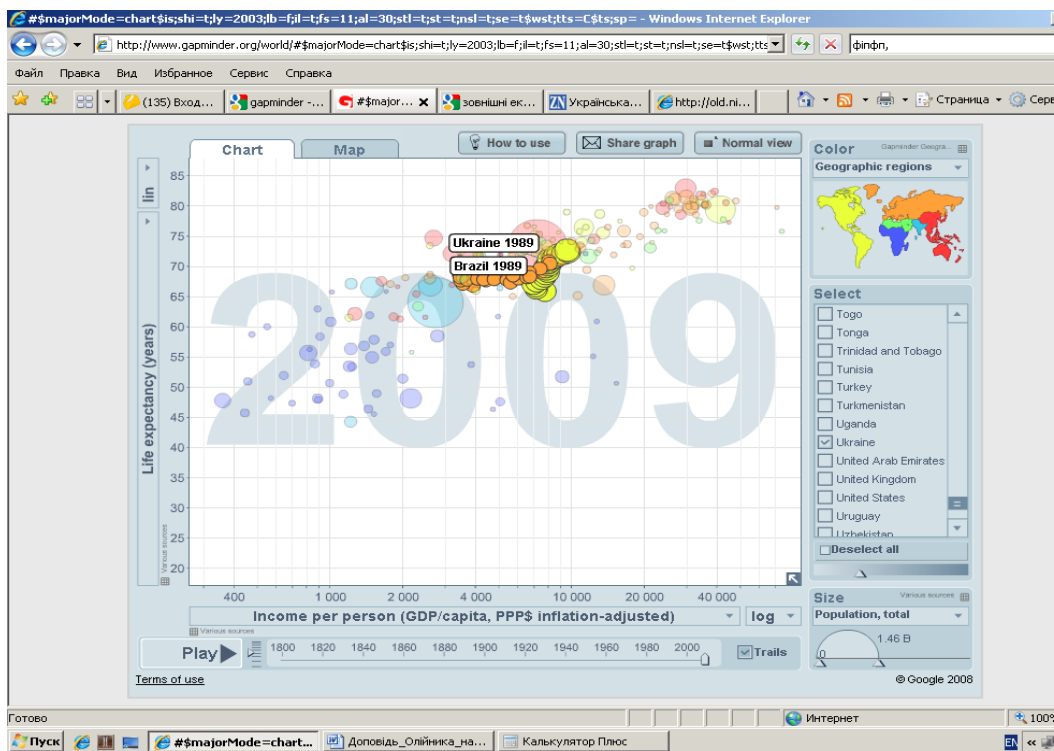

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Досвід Бразилії доводить, що навіть в країні, де рівень політичного популізму є історично високим, послідовні економічні та соціальні реформи в поєднанні з прагненням всієї нації до зростання добробуту дають позитивні результати. Крім того, досвід Бразилії доводить необхідність більш гнучко підходити до розв'язання ключових проблем країни, залучаючи іноземний досвід та не пасуючи перед ризикованими непопулярними реформами.

GAPMINDER 6 (БРАЗИЛІЯ ТА УКРАЇНА ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

Третій показовий приклад – Південна Корея.

За базу порівняння економічного та соціального прогресу двох країн пропонується взяти 1988 рік. Тоді капіталістична Південна Корея дещо відставала від соціалістичної України за показником середньої тривалості життя (відповідно - 70,1 років проти 70,9 років), проте мала більший показник середнього доходу на душу населення (8441 дол. США проти 7948 дол. США). Країни знаходилися майже в рівних умовах для розвитку, а за деякими показниками, такими як середній рівень освіти та наявність природних ресурсів – Україна значно випереджала свого азійського конкурента. За 21 рік ситуація не просто змінилась, а стала діаметрально протилежною для України та Південної Кореї. Країни опинились в різних вимірах економічної реальності. Станом на кінець 2009 року середня тривалість життя в Південній Кореї становила 79,6 років (в Україні – 68,5 років), збільшившись

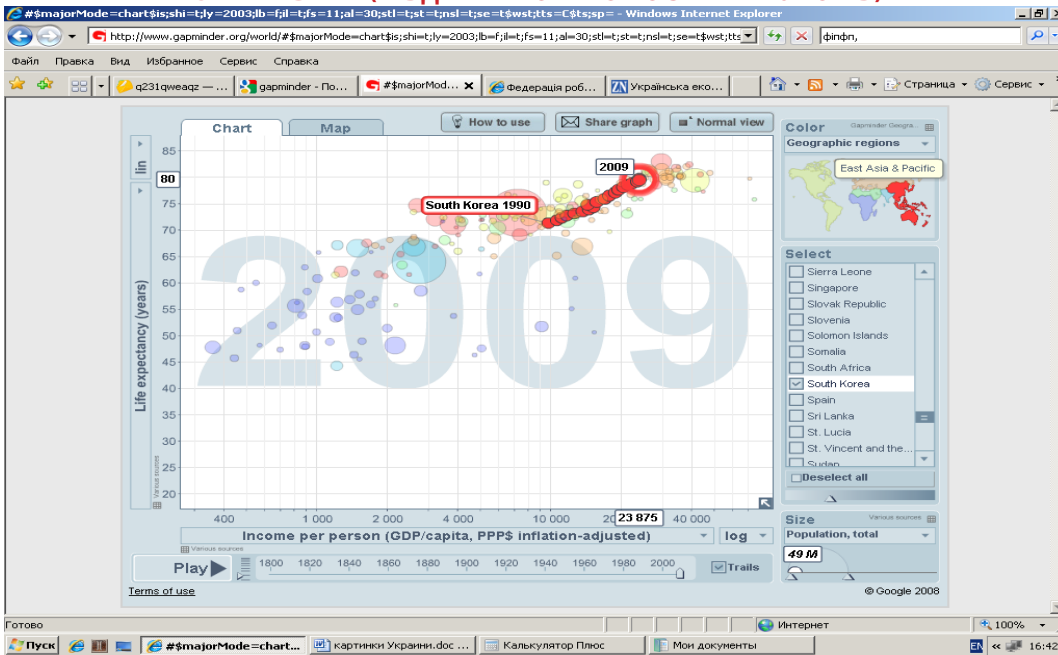

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

у порівнянні з 1988 роком на 9,5 років (!!!), а середній дохід на душу населення сягнув фантастичного рівня – 23875 дол. США (в Україні – 5731 дол. США), збільшившись у порівнянні з 1988 роком на 15434 дол. США (або майже в 3 рази !!!). Таким чином, після того, як минуло майже одне покоління середній південний кореєць живе на 11 років більше, ніж середній українець та в 4 рази заможніший за середнього представника нашої вітчизни. Порівняльна динаміка зростання добробуту Південної Кореї на тлі горизонтальних коливань України більш ніж показова.

GARMINDER 7 (ПІВДЕННА КОРЕЯ ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

РОЗДІЛ
МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

В чому ж секрет „південнокорейського дива“?

Корейське керівництво (починаючи з правління генерала Чон Ду Хвана) стало поетапно і дуже обережно модифікувати застарілу модель економіки, адаптуючи її до змінених умов. Ця модифікація у 80-х і першій половині 90-х років виражалась в наступному:

- **Проведення поетапної лібералізації та «відкриття» південнокорейської економіки.** Нові тенденції в цьому плані чіткіше відзначилися з середини 80-х. Перш за все, намагаючись зменшити заборгованість, уряд переглянув структуру зовнішніх джерел фінансування. Він став обмежувати притік «несуттєвого капіталу» і віддавав перевагу прямим інвестиціям перед позиками. Державні позики дозволялося залучати лише в мінімальних розмірах і на умовах більш пільгових, ніж комерційні позики.
- У вересні 2001 року набрав чинності **Закон про сприяння реструктуризації компаній**, щоб прискорити проведення швидкої та прозорої реструктуризації корпоративного сектору.

Крім того, з березня 2001 року діє **Система безперервної реструктуризації компаній**, яка дозволяє кожному банку-кредитору періодично проводити оцінку кредитних ризиків компаній-боржників. **Закон про консолідовану неплатоспроможність** був прийнятий в березні 2005 року, а в квітні 2006 року набрав чинності. Метою реформування корпоративного сектору являється підвищення виробничої здатності та підвищення потенціалу корейської економіки шляхом створення ефективного та чесного ринку.

- Під час проведення **реформи фінансового сектору** уряд закрит декілька нежиттєздатних фінансових організацій. Інші життєздатні банки виконують надані Комісією серйозні заходи по усуненню недоліків, для того, щоб в подальшому підвищити стійкість цих фінансових інститутів. Була також проведена реструктуризація небанківського фінансового сектору.

- В державному секторі економіки була **спрощена система державних закладів** та організацій і змінені їх організаційні структури.

- Всі діючі закони та правила, які стосуються прямих іноземних інвестицій, були спрощені і зведені в єдину правову систему, яку представляє новий **Закон про заохочення іноземних інвестицій**, що набув чинності в листопаді 1998 року. Це дозволяє іноземним інвесторам користуватися перевагами обслуговування по системі «єдиного вікна». Для залучення прямих іноземних інвестицій використовуються різні стимули, в тому числі звільнення від оподаткування та зниження норми податків.

- С 1987 року, уряд провів корінні реформи для посилення **захисту прав на інтелектуальну власність**.

- Поворотним пунктом можна вважати середину 80-х, коли міністерство торгівлі та промисловості ініціювали створення **20 консультативних комітетів приватного бізнесу**, відповідальних за відповідні галузі суспільного виробництва. Комітети склалися цілком із представників приватного бізнесу, включаючи дослідницькі та фінансові інститути, а також представників засобів масової інформації. Головним завданням цих комітетів була розробка рекомендацій уряду для формування макроекономічної та індустріально-технічної політики.

- Етнічна та культурна однорідність, а також конфуціанська традиція, яка надає **особливу цінність працелюбності, освіти, життєвому успіху та відданості своїй нації**.

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

- Орієнтація економічної політики на залучення з-за кордону **сучасних технологій**.

- Прийняття **спеціальних законів для розвитку стратегічних галузей економіки** (машинобудування, електроніка, текстильна промисловість, чорна металургія, кольорова металургія, кораблебудування).

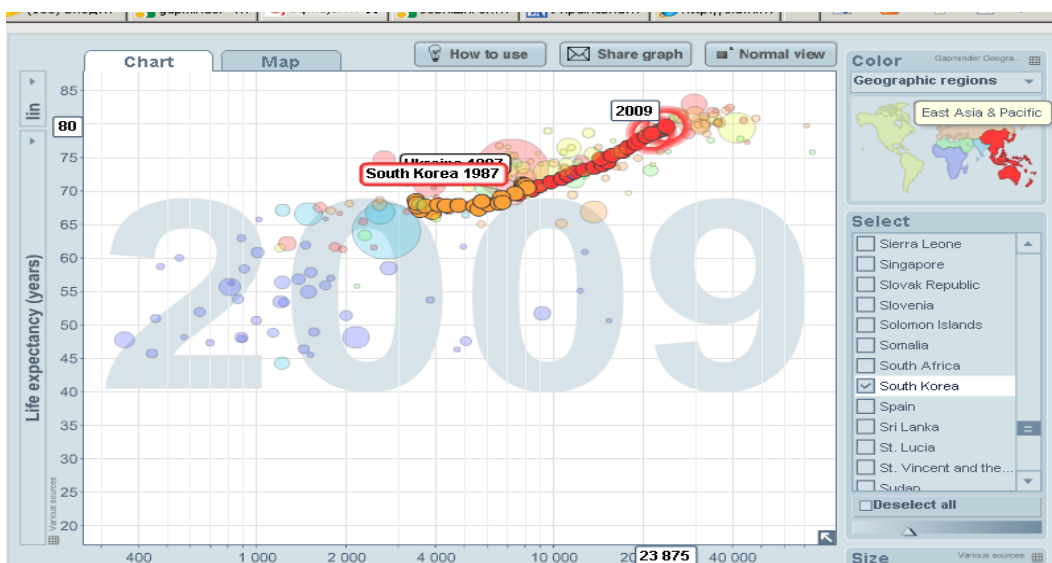
Досвід Південної Кореї вчить Україну декільком важливим речам. Перше – для успішності країні потрібна перш за все національна ідеологія успіху, коли кожен громадянин розуміє, що бути успішним та багатим – це мета, до якої варто прагнути, зробити країну успішною – це суть сучасного патріотизму. Друге – не слід сліпо копіювати досвід інших країн, що досягли значних результатів в соціально-економічному розвитку. Ефективність економічних реформ певною мірою залежить від врахування історичних та культурних особливостей країни. Третє – яким би мудрим не був уряд та його консультанти, необхідно прагнути зусиль влади та бізнесу, кожен з яких несе рівну відповідальність за добробут країни.

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

GAQMINDER 8 (ПІВДЕННА КОРЕЯ ТА УКРАЇНИ ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ)

Підсумовуючи секрети успіху зазначених країн, можна стверджувати, що протягом 2011-2020 рр. зусилля українських роботодавців мають бути зосереджені на забезпеченні таких основних складових конкурентоспроможності економіки, як: свобода ведення бізнесу, впровадження інновацій та зростання капіталізації робочої сили.

СВОБОДА
ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ
– ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП
СТВОРЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ
ЕКОНОМІКИ

2

РОЗДІЛ

2. Свобода ведення бізнесу – основний принцип створення конкурентоспроможної економіки

2.1 Деретуляція підприємницької діяльності

2.1.1 Вдосконалення системи ліцензування:

- Зменшення кількості видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, як за рахунок безпосереднього скасування, так і за рахунок застосування інших форм державного контролю й ширшого використання саморегулювання та скорочення строків їх отримання.

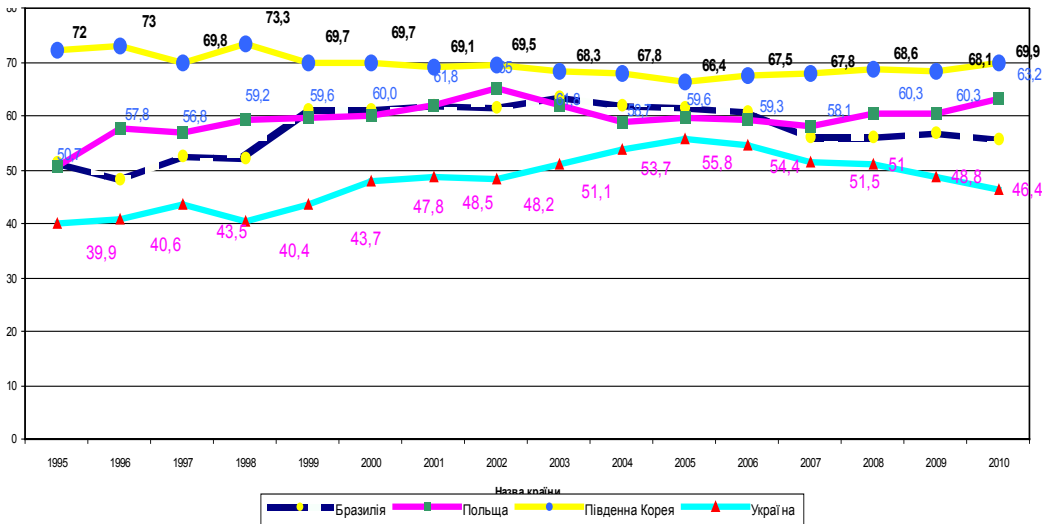
- Внесення змін до Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” щодо уніфікації принципів і процедур одержання ліцензій та узгодження вартості надання ліцензій з фактичними видатками, пов’язаними з наданням ліцензій.

- Приведення норм, що регулюють ліцензування, у відповідність до загальноприйнятої світової практики саморегулювання бізнесу та вимог СОТ. Передача функцій ліцензування за всіма видами діяльності, крім тих, що представляють небезпеку життєдіяльності людини та країни, саморегулюючим галузевим організаціям роботодавців та професійним гільдіям із Всеукраїнським статусом.

- Внесення змін до нормативно-правової бази провадження єдиної державної регуляторної політики у сфері підприємництва; зокрема до Методичних рекомендацій щодо підготовки обґрунтування проектів регуляторних актів, Положення про порядок підготовки проектів регуляторних актів, що дозволить відхилити на етапі розробки у 2015 році близько 60 % заздалегідь неефективних регулювань, вносити зміни або скасовувати у 2015 році майже 50% регуляторних актів за результатами оцінки їх ефективності.

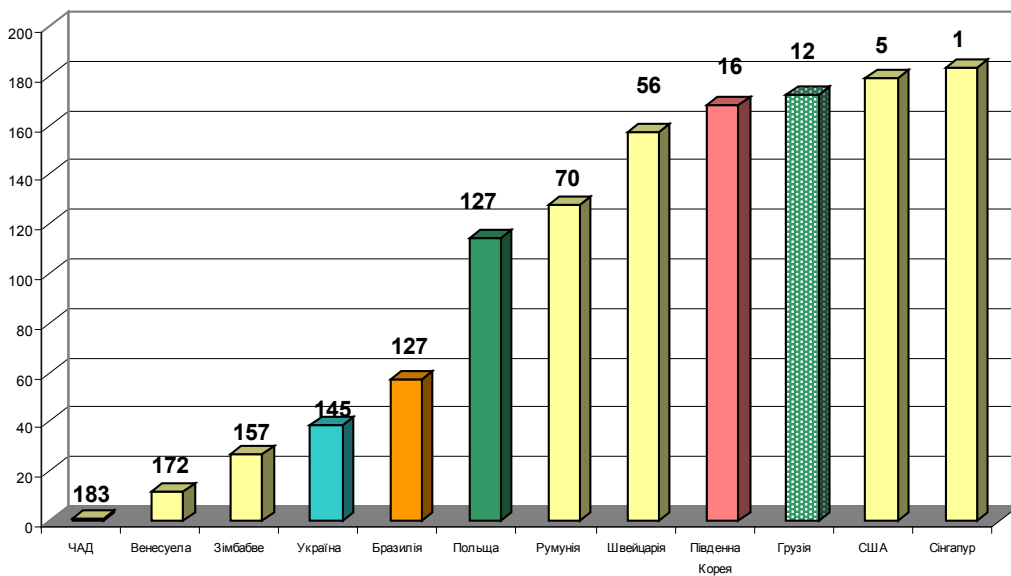
МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Динаміка позиціонування України у світі в рейтингу Індексу економічної свободи (IEF) протягом 1995 -2010 років

2.1.2 Спрощення дозвільної системи, посилення відповідальності за порушення видачі документів дозвільного характеру:

- Істотне скорочення кількості видів діяльності й робіт, що вимагають одержання дозволів шляхом затвердження вичерпного переліку документів дозвільного характеру та максимально скорочувати його у подальшому;
- Спрощення процедур видачі документів дозвільного характеру; зменшення часових і грошових витрат при одержанні дозвільних документів; збільшення переліку робіт (послуг), що можуть виконуватися на підставі заяв (зокрема у будівництві);
- Перехід від дозвільного принципу започаткування господарської діяльності на заявний, за винятком тих видів діяльності, що безпосередньо впливають на безпеку держави, людини й довкілля;
- Максимальне делегування повноважень з видачі документів дозвільного характеру з центрального й обласного рівнів на місцевий рівень;
- Посилення відповідальності посадових осіб дозвільних органів за порушення вимог законодавства щодо питань надання документів дозвільного характеру;

Місце України в рейтингу свободи ведення бізнесу (ДБІ) у 2010 році

2.1.3 Впорядкування, регламентація та скорочення переліку платних адміністративних послуг та переліку державних установ та організацій, які мають право їх надати:

- Удосконалення правового регулювання надання адміністративних послуг за рахунок розробки та прийняття Закону України „Про адміністративні послуги”, головною ідеєю якого є надання державою приватним особам якісних послуг за доцільним переліком платних послуг з усуненням на місцях суперечливих питань правового регулювання та припинення використання органами виконавчої влади цієї сфери для додаткового залучення коштів на власні потреби (йдеться про так звані «переліки платних послуг»);

- Розмежування в системі органів виконавчої влади органів, які займаються політикою, і органів, що займаються поточним адмініструванням. В останніх необхідно виділити органи, які надають адміністративні послуги, та зосередити їхню діяльність на якісному наданні послуг;

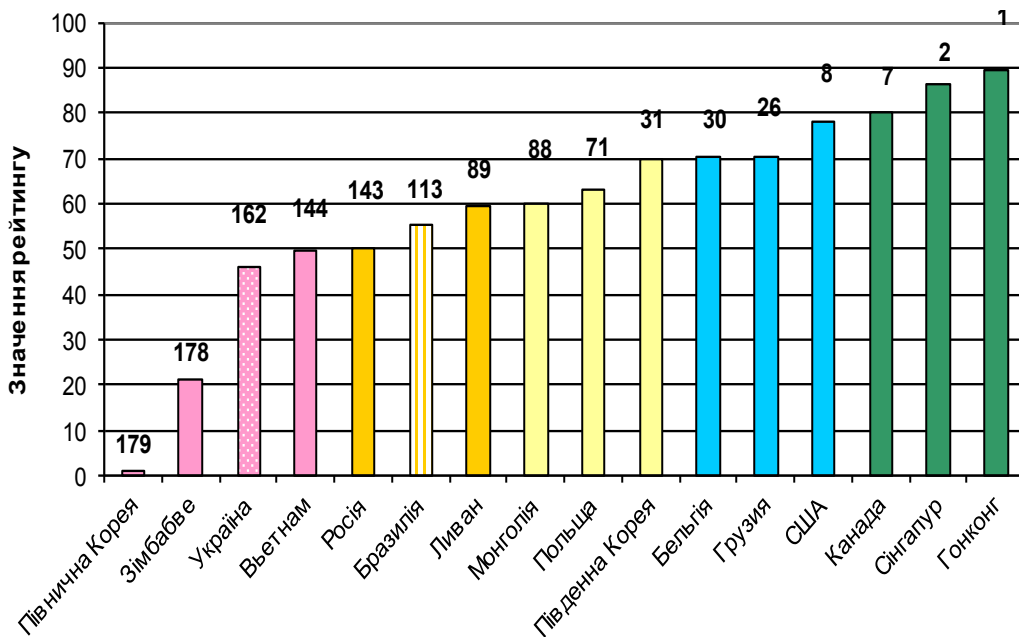
- Проведення щорічної систематизації послуг за низкою критеріїв, що надасть змогу зосередити обмежені публічні ресурси на реалізації найважливіших завдань;

- Створення децентралізованої системи надання адміністративних послуг з регламентованою, максимально спрощеною процедурою їх надання, орієнтованої на кінцевий результат;

- Створення умов, відповідно до яких суб'єкти, які надають адміністративні послуги, в питанні внутрішньої організації діяльності могли б діяти за принципами приватного сектора при доборі та управлінні персоналом, винагороди за працю (оплата праці в органах, які надають адміністративні послуги, могла б досягати рівня оплати праці спеціалістів відповідної кваліфікації в приватному секторі);
- Створення єдиної електронної бази даних адміністративних (державних) послуг органів виконавчої влади й місцевого самоврядування.
- Скорочення у декілька разів переліку документів і копій, які підлягають обов'язковому нотаріальному засвідченню. Затвердження розширеного переліку документів, копій за зразків підписів керівників, достовірність яких для своїх членських організацій може засвідчити виконавчий орган організації роботодавців.

2.1.4 Зменшення кількості контролюючих органів та встановлення чітких норм щодо подання звітності та проведення перевірок

- Проведення скорочення центральних органів виконавчої влади;
- Встановлення співвідношення функцій, визначивши єдине для типу органів найменування, передбачивши скасування дублюючих контролюючих функцій з подальшим скасуванням контролюючих органів, у діяльності яких зникла необхідність;
- Створення інтегрованої інспекції праці: реалізація цього завдання дозволить принаймні у трічі скоротити кількість контролюючих органів в сфері законодавства про працю, забезпечити більш комфортні умови господарювання та зберегти для економіки країни не менше 2 млрд. грн., які сьогодні витрачаються для реагування на дії системи державного нагляду;
- Делегування частини контрольних-наглядових функцій професійним самоврядним організаціям роботодавців;
- Впровадження електронного урядування у системі органів виконавчої влади, тобто створення системи надання державних послуг on-line через єдину точку доступу у мережі Інтернет;
- Запровадження відповідальності органів державного нагляду (контролю) за збитки, завдані суб'єкту господарювання неправомірними діями / недотриманням процедури здійснення державного нагляду (контролю).

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

Місце України в рейтингу економічної свободи (IEF) у 2010 році серед країн світу

Критерії досягнення результатів на 2015 рік:

- Скорочення сумарної кількості центральних органів виконавчої влади та урядових органів виконавчої влади до 40 % від їх кількості станом на червень 2010 року;
- Скорочення видатків на державне управління до 30% порівняно з 2010 роком;
- Делегування 50% контрольно-наглядових функцій професійним самоврядним організаціям;
- Забезпечення доступності державних послуг через мережу Інтернет (on-line) не менше ніж 70 %.

Глобальними критеріями є підвищення конкурентоспроможності, що знаходить відображення у покращенні місця України у рейтингах:

- індикаторів державного управління (Worldwide Governance Indicators) Світового Банку з 143 місця до 68 місця (рівень Польщі);
- глобальної конкурентоспроможності за показником якості державних інституцій не менше як на 5 пунктів;
- сприйняття корупції «Transparency International» не менше як на 10 пунктів.

2.2 Зниження податкового навантаження на бізнес

Незважаючи на численні зміни, що перманентно вносяться до податкового законодавства і спрямовані на удосконалення податкової системи України, національна система не позбавлена серйозних недоліків. Основними з них є:

- *Високий рівень податкового навантаження на економіку в цілому (в середньому за 2005-2009 рр. з урахуванням платежів до Пенсійного та інших фондів соціально призначення – 37,9% від ВВП, у т.ч. в 2008 р. – 39,1, 2009 р. – 37,3%; в країнах ЄС-12 у середньому 34,4%, у т.ч. в Польщі 34,8, Чехії 36,9, Естонії 33,1, Латвії 30,5, Болгарії 43,2%) і на бізнес зокрема (ставка податку на прибуток в Україні становить 25%, у середньому по країнах ЄС-12 – 18,9%, у т.ч. в Польщі 19, Чехії 20, Естонії 21, Латвії 15, Болгарії 10%);*
- *відсутність економічно обґрунтованого балансу між фіскальною і регулюючою функціями податків, неефективна система державного податкового регулювання, його неузгодженість із завданнями економічної політики держави;*
- *Наявність великої кількості малоефективних податків та меншої, ніж у європейських системах оподаткування, тривалості базових податкових періодів (щоквартальне декларування і сплата податку на прибуток, тоді як у європейських країнах – раз на рік);*
- *Нестабільність податкового законодавства, що обмежує можливості формування суб'єктами господарювання фінансової та економічної політики у середньо- та довгостроковому періодах;*
- *Неузгодженість податкового законодавства з нормами, які складають інші інститути фінансового законодавства або входять до інших галузей законодавства;*
- *Порушення фундаментального принципу справедливості в оподаткуванні, невиконання податковою системою функції перерозподілу доходів від багатих до бідних;*
- *Викривлення стимулів до економічної діяльності внаслідок співіснування в податковій системі України двох підсистем – загальної і спрощеної, незацікавленість суб'єктів малого підприємництва у зміні свого статусу і, відповідно, зростанні обсягів діяльності; використання суб'єктів підприємницької діяльності, які застосовують спеціальний режим оподаткування, у схемах мінімізації податкових зобов'язань підприємств, що*

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

працюють у загальному режимі оподаткування;
- Недосконала й витратна система адміністрування податків і зборів;

- Низький рівень податкової культури, широке розповсюдження схем мінімізації та ухилення від сплати податків, що призводить до зростання податкової заборгованості платників перед бюджетом і державними цільовими фондами, недостатнього фінансування виконання функцій держави;

- Нераціональна система податкових пільг, що спричиняють порушення принципів справедливості в оподаткуванні та призводять до зниження фіскальної ефективності основних податків;

- Нераціональна структура внесків до Пенсійного та інших державних фондів соціального призначення, наслідком якої є перекладання основного тягаря внесків на роботодавців. Існування чотирьох автономних фондів соціального страхування та диференційованих платежів до кожного з них призводить до значного збільшення витрат на адміністрування внесків, порівняно з консолідованим варіантом їх сплати (єдиний соціальний внесок).

Місце України в системі сприятливості податкових систем країн світу в 2010 році

Країна	Кількість платежів	Затрачений час, години	Навантаження на прибуток,	Рейтинг
Данія	9	135	29,2	13
Канада	9	119	43,6	28
Швеція	2	122	54,6	42
Латвія	7	279	33,0	45
Франція	7	132	65,8	59
США	10	187	46,3	61
Грузія	18	387	15,3	64
Німеччина	16	196	44,9	71
Греція	10	224	47,4	76
Болгарія	17	616	31,4	95
Росія	11	320	48,3	103
Азербайджан	22	376	40,9	108
Чехія	12	613	47,2	121
Угорщина	14	330	57,5	122
Японія	13	355	55,7	123

Китай	7	504	63,8	125
Аргентина	9	453	108,1	142
Румунія	113	202	44,6	149
Бразилія	10	2600	69,2	150
Польща	40	395	42,5	151
Індія	59	271	64,7	169
Україна	147	736	57,2	181
Білорусь	107	900	99,7	183

Для подолання перерахованих недоліків Федерація роботодавців України вважає за необхідне виконати наступні завдання:

2.2.1 Забезпечення стабільності податкової системи:

Зауваження:

Ухвалення Податкового Кодексу в листопаді 2010 року було вимушеним компромісом між урядом, роботодавцями, профспілками та вимогами Міжнародного валютного фонду щодо продовження фінансування України. Роботодавці не вважають Податковий кодекс ідеальним, проте він встановлює „правила гри”, більш сприятливі для розвитку бізнесу, ніж попереднє законодавство. Роботодавці вважають, що в разі підписання документа Президентом України, за підсумками 1-го кварталу 2011 року мають відбутися тристоронні консультації щодо корегувань окремих положень Податкового кодексу.

- Внесення змін до чинних законодавчих актів України, в яких регулюються питання оподаткування, застосування різноманітних податкових заходів у межах реалізації стабілізаційної політики, зокрема реформування системи оподаткування податком на додану вартість в напрямку стабілізації ставок податку на додану вартість, запровадження системи автоматичного відшкодування ПДВ та забезпечення достатньо високого рівня оподаткування товарів, споживання яких чинить негативний вплив на здоров'я людей і довкілля;

- Уточнення окремих положень Податкового кодексу України щодо усунення явищ: неоднорідності та складності нормативно-правової бази оподаткування, узгодженості і суперечливості окремих законодавчих норм, відсутності єдиної термінології, частота застосування норм непрямої дії в податкових законах, що призводить до нарощування кількості підзаконних актів, податкових роз'яснень, а також посилення навантаження на судову систему у зв'язку із зростанням кількості позовів щодо порушень податкового законодавства;

- Наближення законодавства щодо непрямого оподаткування і оподаткування прибутку підприємств до норм і стандартів податкового права ЄС, зокрема базових нормативних актів ЄС - Директиви Ради ЄС від 28 листопада 2006 р. N 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість, Директиви Ради 95/59/ЄС від 27.11.1995 щодо податків, інших ніж податки з обороту, які впливають на споживання тютюнових виробів, Директиви Ради 92/80/ЄЕС від 19.10.1992 щодо зближення податків на тютюнові вироби, інші, ніж сигарети та Директиви Ради 92/83/ЄЕС від 19.10.1992 щодо гармонізації структур акцизних зборів на спирт та алкогольні напої в частині структури акцизного збору.

Критерії досягнення результатів на 2015 рік:

- зміна 5% чинних нормативних актів з питань оподаткування, показник добровільності виконання платниками своїх податкових зобов'язань 90% та 90 місце у рейтингу сприятливості умов для підприємницької діяльності (Doing Business-2011);
- рівень тіньової економіки в 2015 році – 35%.

2.2.2 Зниження загального рівня податкового навантаження на економіку через забезпечення переносу податкового навантаження із мобільних факторів виробництва на споживання і природні ресурси:

- Зниження рівня перерозподілу ВВП через консолідований бюджет за допомогою системи оподаткування;
- Поступова зміна пропорції розподілу внесків між роботодавцями і найманими працівниками у результаті підвищення ставки єдиного соціального внеску для найманих працівників і зниження її для роботодавців.

Критерії досягнення результатів на 2015 рік:

Податковий коефіцієнт (показує рівень перерозподілу ВВП через консолідований бюджет країни системою оподаткування) у 2015 році – 25% (в 2010 році – 40%).

2.2.3 Зниження загального рівня оподаткування фонду заробітної плати:

- Встановлення ефективної та економічно обгрунтованої ставки єдиного соціального внеску в Україні, який впливає на загальний рівень податкового коефіцієнта, податкове навантаження на

працю та масштаби мінізації заробітної плати. Необхідно враховувати досвід соціальних платежів у країнах - членах ЄС, які мають подібну демографічну ситуацію і реалізують соціально орієнтовану політику;

- Прийняття змін до актів, спрямованих на узгоджену різновекторну зміну ставок екологічних податків і внесків до соціальних фондів;

- Оптимізація податкового навантаження на самозайнятих осіб та запровадження для них принципу оподаткування річного доходу зі сплатою авансових платежів від очікуваного доходу (прибутку), але не нижче платежів попереднього періоду;

- Встановлення більш справедливих підходів при наданні пільг з урахуванням рівня задекларованого доходу особи, врахування принципу платоспроможності в оподаткуванні доходів фізичних осіб шляхом підвищення податкового навантаження на високодохідні групи населення через:

- збільшення ставки податку з доходів, що перевищують місячний максимальний розмір заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески до соціальних фондів;

- запровадження оподаткування за підвищеною ставкою доходів у вигляді процентів по депозитних (вкладних) банківських рахунках, вкладах до небанківських фінансових установ або відсотків (дисконтних доходів) на депозитні (ощадні) сертифікати, розмір яких сукупно за рік перевищує місячний максимальний розмір заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески до соціальних фондів;

- уніфікація підходів до оподаткування пасивних доходів з метою стимулювання інвестиційної діяльності;

- застосування методів виявлення перевищення витрат над задекларованими доходами (крім витрат, що дозволено враховувати при оподаткуванні) з метою недопущення ухилення від виконання конституційного обов'язку щодо сплати податків.

Критерії досягнення результатів на 2015 рік:

- Покращення місця у рейтингу сприятливості податкових систем Paying Taxes 2010, підготовленому Світовим банком спільно з PricewaterhouseCoopers з 181 місця на 130 місце у 2015 році;

- Ймовірність виявлення випадків ухилення від сплати податків та неплатежів в 2015 році - 95% (в 2010 році - 60%).

2.2.4 Досягнення економічно обґрунтованого балансу між цілями державного податкового регулювання та завданнями економічної політики держави:

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

- Удосконалення умов для реалізації модернізаційних та інноваційних проектів шляхом посилення стимулюючої функції податкової системи через створення повноцінної системи моніторингу ефективності запропонованих проектів, що стосуються податкових новацій;

- Зменшення антидемпінгових розслідувань і полегшення вирішення спірних питань як механізм зростання обсягів експортних операцій;

- Задоволення потреб інноваційної перебудови основних галузей економіки (зокрема, металургійного виробництва, хімічної промисловості, машинобудування та галузей, що виробляють товари народного споживання) за рахунок стимулювання інноваційного імпорту, через систему податкових векселів.

Критерії досягнення результатів на 2015 рік:

1. Підвищення індексу конкурентоспроможності (з 3,9), що відповідає 139 місцю у рейтингу конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму до середньосвітового індексу у 2013 році (4,18) та до 5,0 – у 2015 році.

2. Зростання індексу інноваційності економіки з 4,0 (82 місце з 133 країн) до 6,0 у 2013 році та 7,2 у 2015 роках за рахунок покращення рейтингових індексів у складових Індексу глобальної конкурентоспроможності:

- «Інститути» - з 134 місця на 100 – у 2015 році;
- «Макроекономічна стабільність» - з 132 місця на 100 місце у 2015 році;
- «Ефективність товарних ринків» - з 129 місця на 100 місце у 2015 році;
- «Розвиненість фінансового ринку» з 119 місця у 2010 до 100 місця - у 2015 році;
- «Конкурентоспроможність бізнесу» з 100 місця у 2010 році до 75 місця - у 2015 році;
- у 2015 році - 90 місце у рейтингу сприятливості умов для підприємницької діяльності (Doing Business-2011).

2.2.5 Відновлення функції оподаткування як механізму справедливого перерозподілу національного доходу між різними верствами населення:

- Зниження рівня перерозподілу ВВП через консолідований бюджет країни (відповідно до п.2.2.2);

- Уніфікація підходів до оподаткування пасивних доходів з метою стимулювання інвестиційної діяльності;

- Регламентация порядку оподаткування доходів осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність, упорядкування процедур справляння податку з доходів від продажу майна, а також доходів у вигляді спадщини та подарунків;

- Встановлення більш справедливих підходів при наданні пільг з урахуванням рівня задекларованого доходу особи, врахування принципу платоспроможності в оподаткуванні доходів фізичних осіб шляхом підвищення податкового навантаження на високодохідні групи населення через:

- збільшення ставки податку з доходів, що перевищують місячний максимальний розмір заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески до соціальних фондів;
- запровадження оподаткування за підвищеною ставкою доходів у вигляді процентів по депозитних (вкладних) банківських рахунках, вкладах до небанківських фінансових установ або відсотків (дисконтних доходів) на депозитні (ощадні) сертифікати, розмір яких сукупно за рік перевищує місячний максимальний розмір заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески до соціальних фондів.

- Оптимізація податкового навантаження на самозайнятих осіб та запровадження для них принципу оподаткування річного доходу зі сплатою авансових платежів від очікуваного доходу (прибутку), але не нижче платежів попереднього періоду;

- Запровадження системи автоматичного відшкодування ПДВ.

2.2.6 Забезпечення гармонізації податкового, валютного, митно-тарифного, зовнішньоекономічного та цивільного законодавства:

- Усунення економічно необґрунтованих розбіжностей між нормами Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» і положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку щодо визнання та оцінки доходів і витрат з метою створення умов для складання декларації про прибуток за даними бухгалтерського обліку.

- Удосконалення порядку амортизації основних засобів та нематеріальних активів шляхом запровадження нормативів амортизації, які стимулюватимуть оновлення основних засобів.

- Модифікація механізму «звичайних цін», що сприятиме достовірному відображенню господарських операцій, з метою протидії заниженню податкових зобов'язань;

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

- Дотримання міжнародних правил щодо застосування нульової ставки податку лише при оподаткуванні експортних операцій;
- Оптимізація пільгового режиму оподаткування у різних галузях промисловості, що надаються за галузевою ознакою;
- Приведення у відповідність із міжнародними правилами (нормами) порядку оподаткування операцій, зокрема пов'язаних із переміщенням товарів через митний кордон України, наданням туристичних послуг, ввезенням (вивезенням) на митну (з митної) територію давальницької сировини та вивезенням (ввезенням) виробленої з неї готової продукції, а також операцій, які проводяться нерезидентами, зокрема у сфері інформаційних технологій;
- Розробка та прийняття нового Митного Кодексу з урахуванням досвіду європейських країн;
- Запровадження „електронної” митниці та електронної митної декларації;
- Створення системи „єдиного” вікна, об'єднання з митним додатково санітарного фіто-санітарного, ветеринарного, екологічного та радіологічного контролю.

Критерії досягнення результатів:

Значення показника добровільності виконання платниками податків своїх податкових зобов'язань в 2015 році – 90% (в 2010 році – 65%).

2.2.7 Забезпечення демократизації податкової служби:

- Зміна ідеології податкової служби на основі підпорядкування її діяльності досягненню мети, що полягає у наданні українським платникам податків послуг вищої якості через допомогу в роз'ясненні змісту податкових норм та сприянні виконанню обов'язків платників податків;
- Забезпечення політичної і партійної нейтральності вищого керівництва податкової служби;
- Надання права платникам податків за їх бажанням у будь-який час ознайомлюватись в електронному вигляді з інформацією щодо стану їх розрахунків з бюджетом та станом бюджетного відшкодування платникам податків, формування реєстру бюджетної заборгованості з ПДВ;

- Забезпечення безоплатного доступу платників до форм податкових декларацій та інструкцій до них, створення простих інструкцій для заповнення форм податкових декларацій;

- Залучення представників організацій роботодавців до вирішення спірних питань між органами податкової служби і платниками податків;

- Підвищення прозорості і публічності в діяльності органів державної податкової служби шляхом своєчасного інформування громадськості про рішення податкових органів, результати їх діяльності, обсяги та напрямки витрачання коштів на утримання податкової служби;

- Забезпечення дотримання в процесі адміністрування податків принципів стабільності та усунення суперечностей (забезпечення однакового розуміння податкових норм платниками податків та адміністраторами; надання офіційного тлумачення норм податкового законодавства виключно Конституційним Судом України);

- Кодифікація законодавчих норм, що встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства та узгодження їх з відповідними нормами фінансового, адміністративного та кримінального законодавства;

- Уніфікація податкового та бухгалтерського обліку.

Критерії досягнення результатів на 2015 рік:

- прийняття Податкового кодексу в 2010 р. з можливістю подальшого коригування окремих його положень в 2011 році щоквартально;
- підвищення позиції України в міжнародному рейтингу простоти ведення бізнесу за показником «сплата податків» не менше ніж на 30 позицій до кінця 2015 р.;
- зниження частки тіньової економіки в 2015 р. до 35%.

2.3 Зниження рівня корупції

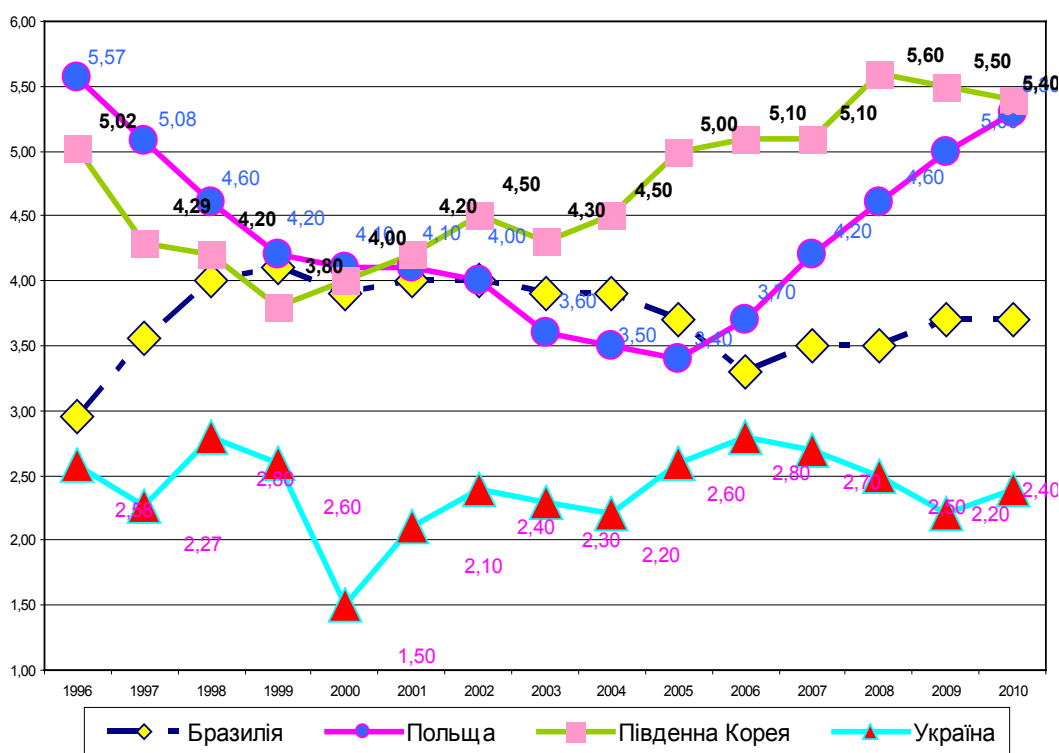
Ступінь поширення корупції в Україні можна проаналізувати, беручи до уваги дані доповіді Transparency International «Індекс сприйняття корупції». Зокрема, якщо в 2006 році, маючи оцінку у 2,8 бали, країна посідала 99-104 місце серед 163 країн світу, у яких здійснювалося дослідження, то у 2009-му з результатом у 2,2 бали Україна вже опинилася на 146-153 місці серед 180 країн, охоплених

тогорічним індексом. Індекс сприйняття корупції (ІСК) 2010 показує, що корупція залишається дуже серйозною проблемою для України. Українська влада спрямовує зусилля на подолання загрозливого для безпеки держави та її громадян явища, проте показник 2,4 проти минулорічного 2,2 (з 10-ти можливих балів) дуже далекий від бажаного результату. Федерація роботодавців України вважає будь-який результат нижче за 3 бали «ганьбою для нації», яка змушена жити в тотально корумпованій державі. На це впливає платежі та хабарі (127 місце у світі), фаворитизм у прийнятті рішень державними службовцями (127), незалежність судової влади (134).

РОЗДІЛ

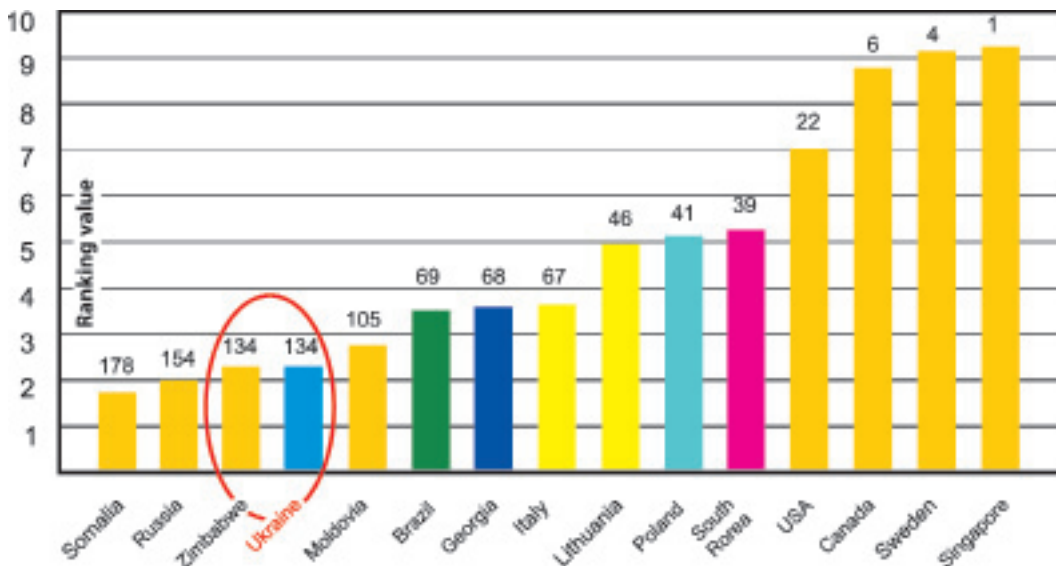
МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Динаміка позиціонування України у світі в рейтингу Індексу сприйняття корупції TRANSPARENCY INTERNATIONAL (ІСК) протягом 1996 -2010 рр.

Досягти швидкого входження України до клубу заможних держав світу планується через реалізацію амбітних національних проектів, що у свою чергу потребує залучення в Україну десятків мільярдів євро у вигляді інвестицій. Та чи здатна Україна гарантувати інвесторам належне поведження з фінансовими ресурсами в ситуації, коли корупція залишається катастрофічно поширеним явищем в Україні? Питання швидше риторичне. Рахункова палата України офіційно заявляє, що тіньовою економікою охоплено понад 52% ВВП. За оцінками Національного

банку України поза офіційною сферою грошового обігу знаходиться більше 15 млрд. дол. США. Сьогодні Україна демонструє незначну тенденцію до покращення рівня корупції в державі. Цей фундамент був закладений ще у 2009 році, коли парламент прийняв пакет антикорупційних законів, Кабінет Міністрів України ввів посаду Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики та почав системно впроваджувати заходи по боротьбі з корупцією, має місце боротьба з необґрунтованим наданням платних послуг.

Місце України в рейтингу сприйняття корупції в 2010 році

Головним інструментом зниження рівня корупції повинна стати дерегуляція невластивих державі в умовах соціальної ринкової економіки адміністративних функцій шляхом введення механізму саморегулювання, міжгалузевого саморегулювання, контролю за дотриманням норм корпоративного права та чесного ведення бізнесу.

Проте сьогодні немає жодної гарантії, що до подолання корупції приєднається суспільство, оскільки звужені основні демократичні права і свободи, зокрема права громадян України на доступ до інформації відповідно до законопроекту «Про доступ до публічної інформації» та проекту Національної антикорупційної стратегії. Тож, оцінюючи темпи розповсюдження корупції в Україні та можливі їх наслідки для бізнесу, ФРУ буде протягом 2011 -2020 років вимагати від органів виконавчої влади та парламенту України **створення дієвого та ефективного механізму реалізації антикорупційного законодавства, через реалізацію низки заходів:**

2.3.1. Забезпечення прийняття нормотворчих документів:

- Ухвалення законопроекту «Про доступ до публічної інформації».
- Розробка Державної програми щодо запобігання та протидії корупції на 2011-2014 роки, з урахуванням досвіду та напрацювань Урядового антикорупційного уповноваженого та організацій громадянського суспільства;
- Подальше удосконалення антикорупційного законодавства щодо таких проектів Законів:
 - **“Про засади запобігання та протидії корупції”** (щодо визначення правових та організаційних засад запобігання, виявлення та припинення корупції в публічній та приватній сферах, відшкодування заподіяної корупційними правопорушеннями шкоди, поновлення прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, держави, регулювання міжнародного співробітництва у сфері протидії корупції);
 - **“Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень”** (щодо встановлення відповідальності юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень, а також визначення порядку притягнення до відповідальності, зокрема шляхом окреслення кола корупційних правопорушень, за вчинення яких юридична особа може бути притягнута до відповідальності, визначення підстав цієї відповідальності та порядку провадження у справах про корупційні правопорушення юридичних осіб);
 - **“Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення”** (щодо визначення конкретного складу насамперед корупційних злочинів, а також інших корупційних діянь і правопорушень, пов’язаних з корупцією, та врегулювання порядку притягнення до кримінальної та адміністративної відповідальності), а також проекту Закону України;
 - **“Про добросовісне поведінку осіб, уповноважених на виконання функцій держави, органів місцевого самоврядування”** (щодо встановлення загальних вимог до поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави та органів місцевого самоврядування, а також прирівняних до них осіб, якими вони мають керуватися під час виконання своїх службових обов’язків і згідно з якими громадськість оцінює добросовісність, неупередженість та ефективність їх діяльності);
 - **“Про державний фінансовий контроль за декларуванням доходів і їх витрачанням особами, уповноваженими на виконання функцій держави, членами їх сімей та близькими родичами”;**

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

- „Про електронний підпис”.

- Розробка та ухвалення Закону „Про лобіювання в Україні”.

2.3.2. Запровадження нових механізмів організації та контролю щодо проявів корупції з боку державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування:

- Налагодження реальної роботи Національного антикорупційного комітету при Президентові України, чітко визначивши його повноваження та принципи роботи;

- Залучення організації громадянського суспільства до практичної реалізації державної антикорупційної політики;

- Запровадження дієвого механізму взаємодії і обміну інформацією між правоохоронними органами України у сфері попередження, виявлення та припинення корупційних діянь та службових злочинів;

- Завершення створення Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення;

- Реалізація та проведення моніторингу ефективності нового антикорупційного законодавства;

2.3.3 Реалізації рекомендацій Групи держав проти корупції (GRECO) – центральні органи виконавчої влади.

У 2020 році прогнозується, що Україна посяде 67 місце у Світі за рівнем Індексу сприйняття корупції.

2

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

ІННОВАЦІЇ
– РУШІЙНА СИЛА
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

3
РОЗДІЛ

3. Інновації – рушійна сила конкурентоспроможності

3.1 Створення конкурентоспроможної системи генерування знань:

3.1.1 Підготовка законопроектів про внесення змін до Законів України “Про наукову та науково-технічну діяльність” та “Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки” (щодо коригування пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки), розробка та ухвалення законопроекту “Про державну підтримку галузевої науки” .

3.1.2 Утворення науково-навчальних центрів на базі провідних державних університетів (академій) та створення системи дослідницьких університетів.

3.1.3 Оптимізація співвідношення між обсягами бюджетного фінансування фундаментальних, прикладних наукових досліджень та розробок з урахуванням оцінки їх результативності за секторами науки та розпорядниками бюджетних коштів. Перехід до фінансування науково-технологічних розробок переважно за результатами проведення відкритого конкурсу.

3.1.4 Запровадження системи грантової підтримки вітчизняних вчених на проведення наукових досліджень.

3.1.5 Формування та підтримка в актуальному стані електронної бази даних про створену науково-технічну продукцію за пріоритетними напрямками розвитку науки і техніки, розроблення відповідного програмного забезпечення.

3.1.6 Створення Державного фонду прикладних наукових досліджень для підтримки реалізації перспективних науково-технічних проектів за пріоритетними напрямками інноваційної діяльності та посилення конкурентного порядку їх відбору.

3.1.7 Поступове збільшення обсягу фінансування науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт шляхом залучення приватних інвестицій із використанням механізмів державно-приватного партнерства

3.2 Формування інноваційної інфраструктури та системи трансферу технологій:

3

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

3.2.1 Створення мережі інноваційно-технологічних кластерів як полюсів інноваційного розвитку та групування навколо них малих інноваційних підприємств.

3.2.2 Створення системи моніторингу інноваційного розвитку економіки.

3.2.3 Створення та забезпечення функціонування системи електронних інформаційних баз даних результатів науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт і дисертацій з можливістю доступу до неї через Інтернет та створення спеціалізованого Інтернет-сайту.

3.2.4 Прийняття проекту Закону України “Про наукові парки” спрямованого на підвищення ефективності використання науково-технологічного потенціалу України в цілому та її провідних вищих навчальних закладів.

3.3 Розвиток системи управління інтелектуальною власністю

3.3.1 Гармонізація законодавства України у сфері правової охорони інтелектуальної власності із законодавством ЄС, внесення до Верховної Ради України проекту відповідного закону.

3.3.2 Проведення узагальнення та систематизації науково-технічної та економічної інформації, зокрема патентної та патентно-ліцензійної.

3.3.3 Сприяння патентуванню перспективних винаходів за кордоном.

3.4 Стимулювання попиту на інновації:

3.4.1 Впровадження європейських принципів державного стимулювання інноваційної діяльності для всіх її учасників незалежно від форми власності.

3.4.2 Запровадження державного замовлення на інноваційну продукцію.

3.4.3 Запровадження механізму інвестиційно-інноваційного податкового кредиту у вигляді відтермінування сплати податку на прибуток на період виконання інвестиційних (інноваційних) проектів.

3.4.4 Сприяння інноваційній діяльності підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, шляхом підготовки та внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону України “Про стимулювання інноваційного виробництва та випуску високотехнологічної продукції в Україні”.

3.5 Інтеграція науково-технічного потенціалу України в світове господарство:

3.5.1 Створення умов для стажування вітчизняних студентів та спеціалістів у провідних наукових центрах світу.

3.5.2 Стимулювання українського приватного капіталу до участі у дослідницьких проектах у складі транснаціональних фінансово-промислових груп, інноваційних кластерів та транснаціональних стратегічних альянсів – МОН – 2009 – 2012 роки;

Очікувані результати:

- активізація інноваційної складової розвитку економіки;
- збільшення кількості підприємств, що виробляють інноваційну та високотехнологічну продукцію;
- збільшення кількості наукових розробок, впроваджених у виробництво;
- створення мережі інноваційних кластерів,
- оптимізація структури бюджетних витрат на науку та збільшення обсягів приватних коштів, що спрямовуються у сферу фінансування наукових розробок;
- розширення участі українських учених у європейських дослідницьких проектах.

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

КАПІТАЛІЗАЦІЯ
РОБОЧОЇ СИЛИ
– ОСНОВА
УСПІШНОСТІ БІЗНЕСУ

4
РОЗДІЛ

4. Капіталізація робочої сили – основа успішності бізнесу

4.1 Створення конкурентоспроможної освіти

4.1.1 Підвищення якості освітніх послуг:

- Ліквідація диспропорцій між професійно-кваліфікаційною структурою фахівців, що готуються освітніми закладами та попитом на ринку праці:

- Забезпечення участі роботодавців в підготовці навчальних програм, освітніх і професійних стандартів, формування державного замовлення.

- Запровадження системи формування планів підготовки фахівців з урахуванням прогнозів економічного розвитку та потреб роботодавців.

- Переорієнтація навчальних програм на збільшення частини практичного компонента, масштабне запровадження програм стажування на виробництві.

- До 2015 року диспропорція між професійно-кваліфікаційною структурою фахівців, що готуються освітніми закладами та попитом на ринку праці має складати не більше 15%.

- Підвищення якості вищої освіти:

- Розробка та прийняття проекту нової редакції Закону України «Про вищу освіту» (щодо адаптації законодавства до вимог Болонського процесу та приведення до потреб економіки), в якому передбачити запровадження розподілу навчальних програм академічного й практичного профілю у вищих навчальних закладах та розвиток професійно-орієнтованої вищої освіти.

- Створення незалежних кваліфікаційних центрів, у тому числі для підтвердження кваліфікації в європейській системі стандартів.

- До 2015 року мінімум 2 українських вищих навчальних заклади мають бути присутніми в основних міжнародних рейтингах найкращих університетів.

4.1.2 Подолання дефіциту кваліфікованих спеціалістів робітничих професій:

- Розробка і прийняття Державної цільової програми розвитку професійно-технічної освіти, якою передбачаються конкретні заходи із підвищення якості професійно-технічної освіти, підвищення престижності робітничих професій, виділяються кошти на модернізацію навчального обладнання та

4

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

устаткування професійно-технічних навчальних закладів, а також впровадження в освітній процес сучасних комп'ютерних технологій.

- Розробка і прийняття проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо вдосконалення управління професійно-технічною освітою), який передбачатиме збільшення повноважень органів місцевого самоврядування в управлінні профтехосвітою, підвищить автономність навчальних закладів у розпорядженні матеріальними, фінансовими та кадровими ресурсами, а також більш широкого залучення роботодавців до навчального процесу, зокрема розширення програм практики та стажування учнів.

Запропоновані заходи призведуть до значного підвищення якості професійно-технічної освіти, відповідності отримуваних в процесі освіти знань та навичок до сучасних вимог та збільшення кількості випускників професійно-технічних навчальних закладів. До 2015 року рівень дефіциту кваліфікованих спеціалістів робітничих професій має становити не більше 5%.

4.1.3 Розробка довгострокової та стабільної державної стратегії розвитку системи освіти:

- Розробка і прийняття Закону України «Про Загальнодержавну програму розвитку освіти в Україні».

- Реформування законодавства в сфері освіти та приведення його у відповідність до сучасних потреб соціально-економічного розвитку України та стандартів Європейського союзу.

4.1.4 Прийняття Закону України «Про національну систему кваліфікацій» та розробка на його основі Національної рамки кваліфікацій, що відповідатиме стандартам ЄС та дозволить побудувати сучасну систему освіти, що ґрунтується на оцінці компетенцій людини та визнає результати неформального навчання.

Оскільки приведення законодавства України до вимог сучасності та стандартів ЄС передбачає глибоку реформу національної системи освіти, запровадження системи кваліфікацій має бути поетапним. Федерація роботодавців України докладатиме зусиль для забезпечення прийняття відповідного законопроекту до 2012 року. Розробка та запровадження Національної рамки кваліфікацій буде відбуватися протягом 2012-2015 року. Станом на 2015 рік планується розробка професійних стандартів і модульних програм навчання та формування вимог компетенцій не менше ніж для 300 професій.

4

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

4.2 Створення ефективної системи охорони здоров'я

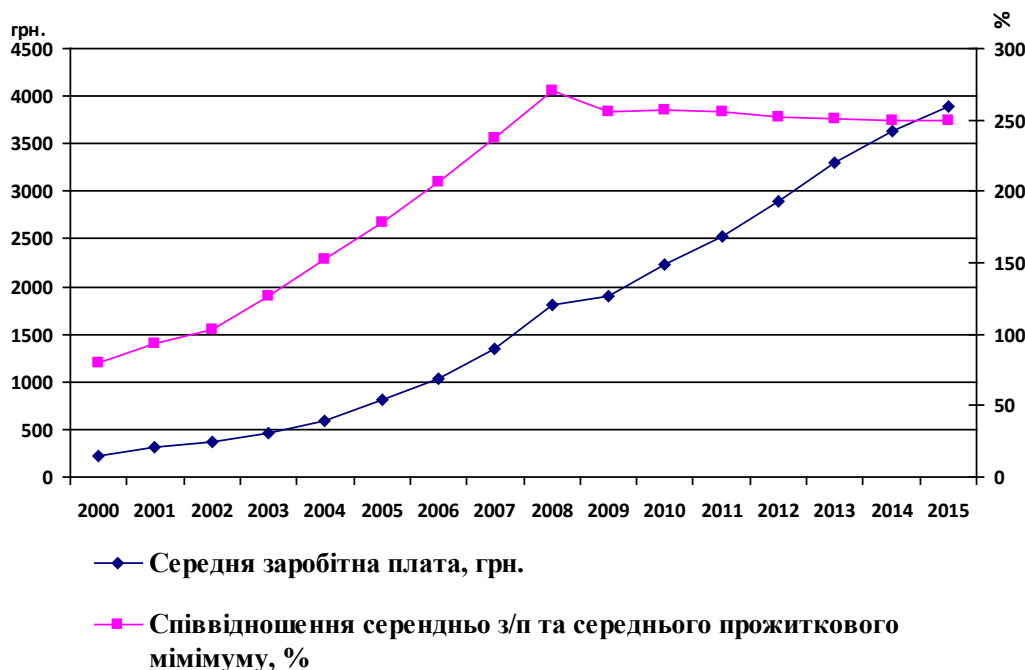
Найбільш перспективним шляхом підвищення стабільності та якості цих гарантій може бути запровадження медичного страхування. Цей напрямок потребує ґрунтовних суспільних консультацій, оскільки він пов'язаний з суттєвими ідеологічними розбіжностями, необхідністю значних законодавчих змін, а також ретельними актуарними розрахунками.

4.2.1 Розробка та внесення на публічне обговорення відповідного **проекту закону**, який передбачатиме, що ризики за цим видом страхування має страхувати та сторона, яка їх несе. Таким чином медичне страхування (за виключенням нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань) має забезпечуватись, в тому числі, і за рахунок особистих внесків громадян із їх доходів.

4.2.2 Здійснення **реформ системи надання безоплатної медичної допомоги** з метою оптимізації видатків з державного бюджету на її фінансування.

4.2.3 Впровадження **системи загальнообов'язкового державного медичного страхування**

4.3 Створення стимулюючої та справедливої системи соціального захисту

Динаміка зміни середнього розміру оплати праці та його співвідношення з прожитковим мінімумом (включаючи прогноз ФРУ до 2015 року)

4.3.1 Оптимізація програм соціального захисту та передбачених для цього фондів, посилення адресності видів державної допомоги та недопущення зловживань ними:

- Здійснення оцінки ефективності сукупності всіх видів соціальної підтримки (пільги, допомоги, субсидії, соціальні страхові виплати) з метою перегляду обсягів раніше визначених, в т.ч. і законами, соціальних гарантій в бік оптимізації;

- Розробка та прийняття низки проектів нормативних актів щодо впровадження принципу адресності отримання виплат із системи соціального захисту з урахуванням рівня доходів громадян. Оцінка рівня доходів громадян повинна включити в себе також і непрямі методи;

- Запровадження інституту соціальної інспекції з метою забезпечення цільового та ефективного витрачання коштів, спрямованих на соціальну підтримку та запобігання зловживанням серед осіб, які не потребують державної допомоги.

4.3.2 Прагнення до змін у підходах до формування мінімальних гарантій з оплати праці, з метою запровадження більш гнучких підходів при їх встановленні:

- Внесення змін до законодавства про оплату праці та прожитковий мінімум з метою запровадження принципово нових підходів до гарантування достойного рівня оплати праці, а саме визначення мінімального рівня оплати праці, який включає всі трудові доходи працівника. Прожитковий мінімум має перетворитись на аналітично-статистичний показник рівня життя.

4.3.3 Трансформація системи соціального страхування в бік підвищення ефективності використання страхових коштів та відмови від нав'язування супутніх невластивих їй функцій та виплат:

- Напрацювання проекту закону щодо змін до законодавства з питань соціального страхування для зменшення найбільшого з усіх країн навантаження на роботодавців по сплаті обов'язкових платежів та страхових внесків. В тому числі це планується досягти і за рахунок перерозподілу зобов'язань по сплаті страхових внесків між роботодавцем та працівником, передбачаючи не зменшення досягнутих рівнів заробітної плати для працівників.

В перспективі до 2015 року Федерація ставить завдання зменшити сумарне навантаження по сплаті єдиного соціального внеску до 20%, а також ліквідувати зобов'язання роботодавців відшкодувати перші п'ять днів втрати заробітку у разі тимчасової втрати працездатності.

4.3.4 Подальше реформування пенсійної системи:

- Здійснення системних заходів для ліквідації наявних значних диспропорцій у розмірах пенсій різних категорій громадян та професійних груп;
- Запровадження накопичувальної складової пенсійного страхування;
- Зменшення частки сплачуваних роботодавцем внесків на пенсійне страхування (з 33.2% до 18% фонду оплати праці) з метою легалізації доходів громадян та бази для справляння єдиного соціального внеску;
- Підвищення пенсійного віку на 5 років для жінок та на 2 роки для чоловіків та досягнення співвідношення платників та осіб непрацездатного віку не менше ніж 1.3. Обов'язковою умовою підвищення пенсійного віку роботодавці вважають зростання середньої тривалості життя в Україні;
- Проведення секвестру пільгових пенсій;
- Запровадження професійних пенсійних систем та переведення пільгового пенсійного забезпечення працівників, які працювали у шкідливих та важких умовах, на страхові принципи.

4.4 Реформування системи трудових відносин

4.4.1 Скорочення трудових відносин у неформальному секторі

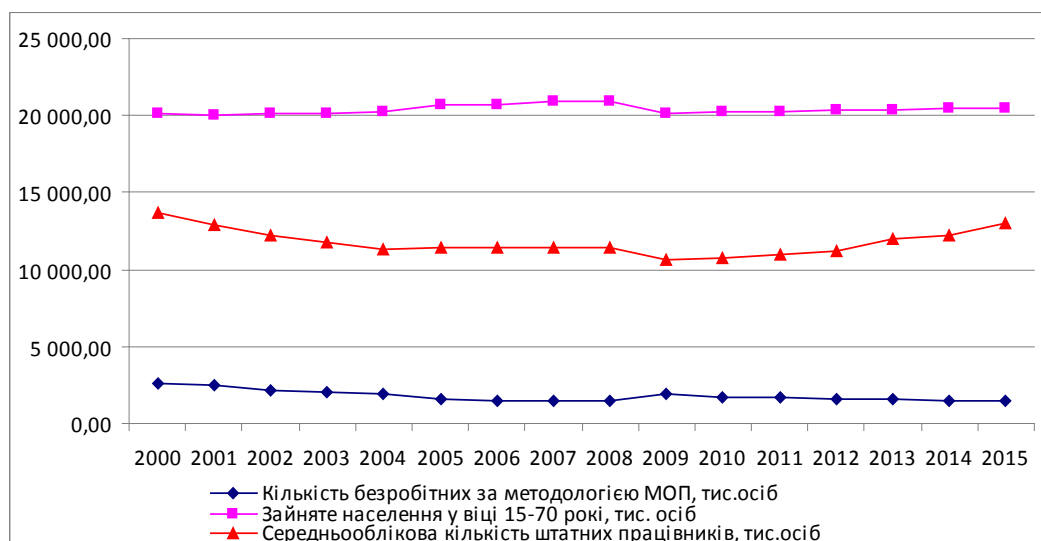
- **Розробка та внесення на розгляд Верховної ради України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України» (щодо стимулювання процесів легалізації трудових відносин)**, яким передбачається створення такого балансу інтересів роботодавців, працівників і держави, за якого економічна доцільність застосування легальної праці переважатиме над ризиками пов'язаними із порушенням трудового законодавства та застосуванням неформальної зайнятості. Зазначені ініціативи Федерації сприятимуть зменшенню кількості трудових конфліктів, посилять гнучкі гарантії захисту працівників та роль діалогу роботодавців із професійними

4

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

співками у вирішенні проблематики неформальних трудових відносин.

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Таблиця. Показники ринку праці (із прогнозним розрахунками ФРУ до 2015 року)

4.4.2 Здійснення якісних змін законодавства в системі трудових відносин

Економічна криза вкотрена гадала про необхідність підвищення гнучких форм зайнятості, (часткової надомної та інших форм), вирішення питання лізингу найманої праці, дерегуляції трудових відносин на загальнонаціональному рівні та перенесення більшої частини на рівень колективного-договірних відносин, законодавче нормування застосування гнучких підходів до оплати праці, робочого часу, умов праці тощо.

- Сприяння ухваленню нового **кодексу законів про працю (Трудового кодексу)**, якими буде визначено механізми застосування гнучких форм зайнятості, розширення спектру умов, які можуть визначатись у трудових договорах та колективних угодах, законодавче встановлення поняття лізингу робочої сили та впорядкування прав та обов'язків суб'єктів цих відносин.

Реалізація зазначеного заходу дозволить вже до 2015 року досягти підвищення рівня зайнятості в країні та легалізувати майже 3 мільйони робочих місць. Рівень безробіття за методологією МОП до 2015 року має вийти на до кризовий період.

4.4.3. Збільшення частки заробітної плати у структурі собівартості продукції шляхом зростання продуктивності праці

- Розробка низки проектів нормативно-правових актів щодо стимулювання модернізації виробництва, використання більш ефективних технологічних процесів, зменшення енерго- та матеріаловитратності економіки;
- Проведення модернізації державної політики в сфері сприяння розвитку вітчизняних виробництв і технологій (технопарків), амортизації основних засобів, митно-тарифної політик по відношенню до імпорту прогресивних технологій та обладнання, виваженою податковою політикою;
- Розробка законодавчих ініціатив щодо зміни структури операційних витрат підприємств та зменшення частки соціальних відрахувань на користь збільшення фонду оплати праці.

Очікувані результати:

Реалізація зазначених заходів дозволить сприяти збільшенню показника частки заробітної плати у собівартості продукції по окремих матеріаловитратних галузях, які мають цей показник невідповідно низьким, а до 2015 року в середньому по країні досягти цього показника на рівні 10-12%.

4.4.4. Запровадження інноваційних напрямків державної політики зайнятості

- Створення системи оперативного і якісного навчання або перенавчання безробітного відповідно до поточних потреб ринку праці, короткострокового підвищення і розширення його компетенцій, що сприятиме скороченню часу пошуку роботи та підвищенню конкурентоспроможності працівника (Станом на 1 квітня 2011 року вже діють 4 центри професійної підготовки працівників при державних службах зайнятості, створені за відрахувань працівниками та роботодавцями кошти до фонду соціального страхування на випадок безробіття).
- Запровадження стимулюючих та допоміжних механізмів використання бюджетних коштів та коштів страхування на випадок безробіття, з метою активного сприяння збереження існуючих робочих місць, їх модернізації та створенню нових робочих місць, виключаючи сприяння доступності кредитних ресурсів для переобладнання виробництва, його створення або розширення.

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

УКРАЇНА - 2020 РОКУ
(50-ТЕ МІСЦЕ
В РЕЙТИНГУ GSI)

5
РОЗДІЛ

5. Україна - 2020 року (50-те місце в рейтингу GCI)

5.1 Прогнозні показники економічного розвитку України на період до 2020 року

Таблиця. Прогнозні показники економічного розвитку України на період до 2020 року (за даними GARMINDER)

№ п/п	Показник	2009	2020
1	ВВП (з врахуванням тіньового сектору), млрд. грн.	2094,6	5532,4
2	Темп зростання номінального ВВП до рівня попереднього звітного року, %	4,5	10,2
3	Рівень інфляції, %	12	4
4	Номінальна середньомісячна заробітна плата працівників, грн	2587	4483,3
5	Рівень безробіття за методологією МОП, %	8,1	3,8
6	Дефіцит державного бюджету, %	8,3	2-3
7	Податкове навантаження на економіку, %	42,4	33,2
8	Рівень тіньової економіки, %	52%	25%
9	ВВП на душу населення, дол. США	5731	17246

Таблиця. Прогнозні показники економічного розвитку України на період до 2020 року

Назва рейтингу	Світова аббревіатура	Місце країни у 2010 році	Місце країни у 2020
Індекс економічної свободи	EFI	162	48
Індекс сприйняття корупції	ICK	134	67

5

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Індекс розвитку людського потенціалу	HDI	69	23
Індекс глобальної конкурентоспроможності	GCI	89	50
Рейтинг свободи ведення бізнесу	DBI	145	80
Рейтинг податкових систем світу	Paying Taxes	181	110
Глобальний інноваційний індекс	GII	64	39
Індекс продуктивності праці	IMAS	72	28

5

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

Передумовою досягнення вказаної динаміки розвитку України-2020 є обов'язкова реалізація „під ключ” наступних реформ:

1. Податкова та митна реформа

- зменшення частки тіньового сектора економіки: до **35%** в 2015 році та до **25%** - в 2020 році;
- зменшення частки перерозподілу ВВП через податкову систему – до **25%** в 2015 році;
- зменшення частки нарахувань на фонд заробітної плати по соціальних внесках – до **25%** в 2020 році;
- ухвалення нового Митного кодексу України. *(Не всі пропозиції роботодавців були враховані у прийнятому Верховною Радою України 3 листопада 2011 року Законі “Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законодавчих актів України”. Проте, більшість з них, все ж таки відображена у Кодексі).*

2. Антикорупційна реформа:

- ухвалення Закону „**Про лобіювання в Україні**”, створення в Україні цивілізованої системи лобізму, прийнятої в розвинутих країнах світу;

- ухвалення Закону „**Про доступ до публічної інформації**”. (Проект Маніфесту роботодавців України було розроблено у листопаді 2010 року. В тому числі завдяки зусиллям роботодавців цей Закон був прийнятий українським парламентом 13 січня 2011 року і набрав своєї чинності з 9 травня 2011 року);

- запровадження до 2020 року практики публічного звітування чиновників щодо отриманих доходів та доходів, отриманих їхніми близькими родичами з можливістю ознайомлення з зазначеною інформацією через мережу Інтернет (В тому числі завдяки зусиллям роботодавців у Законі “Про доступ до публічної інформації” передбачена норма про обов’язкове декларування чиновниками своїх доходів і витрат, а також доходів членів їх сімей.)

3. Регуляторна реформа:

- скорочення до 2015 року сумарної кількості центральних органів виконавчої влади та урядових органів виконавчої влади до **40 %** (в т.ч. скорочення кількості міністерств – до **12**). (Цей пункт регуляторної реформи почав здійснюватися Президентом України вже менш як через місяць, після того як був розроблений проект Маніфесту роботодавців України. Так 9 грудня 2010 року, після реорганізації центральних органів виконавчої влади було скорочено кількість міністерств з 20 до 16);

- зменшення до 2015 року кількості чиновників на **50%** (Вже менш як через місяць, після того як був розроблений проект Маніфесту роботодавців України, Указом Президента України від 9 грудня 2010 року N 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» перед Кабінетом Міністрів України поставлене завдання скорочення чисельності державних службовців, які працюють у центральних органах виконавчої влади, не менше, ніж на 30%);

- скорочення до 2015 року видатків на державне управління до **30 %**;

- забезпечення до 2015 року доступності державних послуг через мережу Інтернет (on-line) не менше ніж **70 %**;

- скорочення кількості адміністративних послуг до рівня, який відповідає середньому значенню серед 10-ти перших країн в рейтингу „Свобода ведення бізнесу” (Станом на листопад 2010 року в Україні існувало 2258 адміністративних послуг. За наполяганнями роботодавців Кабмін планує скоротити кількість підприємств, які надають адміністративні послуги, з 11 тис. приблизно до 1,5 тис.)

- делегування до 2015 року **50%** контрольно-наглядових функцій, що здійснює держава, професійним самоврядним асоціаціям;

- зменшення в **2** рази до 2020 року кількості видів діяльності, що підлягають ліцензуванню (*Станом на листопад 2010 року в Україні ліцензуванню підлягало 66 видів господарської діяльності*) та зменшення в **3** рази кількості дозвільних документів (*Слід відзначити, що станом на листопад 2010 року в Україні було 227 видів документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності. В тому числі завдяки наполегливій діяльності роботодавців щодо необхідності зменшення кількості видів дозвільних документів – станом на травень 2011 року – 66 видів*).

4. Економічна реформа:

- забезпечення протягом 2011-2020 рр. середніх темпів економічного зростання – **10,2%**;

- зменшення до 2020 року рівня інфляції до **4%** на рік;

- зменшення середнього рівня безробіття до 2020 року до **3,8%**;

- скорочення дефіциту державного бюджету до 2020 року до **2-3%**;

- збільшення доходу на душу населення в 2020 році – до рівня **17246 дол. США**.

5

РОЗДІЛ

МАНІФЕСТ
РОБОТОДАВЦІВ
УКРАЇНИ

Київ-2011